Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№№ 181 — 182 (1431 — 1432) ♦ Четвер, 3 жовтня 1996 року ♦ Ціна договірна

Формування КС: Президент визначився. З'їзд суддів повинен був... Парламент провів рейтингове голосування

Парламентська хроніка

Ранкове засідання 2 жовтня

Парламент продовжив розгляд у третьому читанні проекту закону «Про Конституційний суд України». Як і слід було очікувати, після невдалої спроби призначити 6 членів Конституційного суду від Верховної Ради, парламент повернеться до статті 7 і усуне перешкоди, які стали на заваді обрання суддів. Передусім над цією статтею досить ґрунтовно попрацював депутат Владислав Носов і зробив висновок про те, що сама стаття проекту не відповідає Конституції і, якщо її буде ухвалено, призначення самих суддів Конституційного суду Верховною Радою може бути визнаним в майбутньому неконституційним.

(Закінчення на 2-й стор.)

Відповідно до статті 148 Конституції України глава держави Леонід Кучма своїми указами призначив шість суддів Конституційного суду України:

Миколу Козюбру, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Академії правових наук України, завідуючого кафедрою теорії та історії держави і права Київського національного університету ім. Тараса Шевченка;

Петра Мартиненка, професора кафедри Інституту міжнародних відносин;

Миколу Селівона, першого заступника міністра Кабінету Міністрів України;

Івана Тимченка, дійсного члена Академії правових наук України, керівника Управління юридичної служби Адміністрації Президента України;

Володимира Тихого, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Академії правових наук України, проректора з навчальної роботи Національної юридичної академії ім. Ярослава Мудрого;

Володимира Шаповала, доктора юридичних наук, професора, члена-кореспондента Академії правових наук України, завідуючого кафедрою прав людини юридичного факультету Київського національного університету ім. Тараса Шевченка.

Нагадаємо, що з'їзд суддів також обрав шість суддів.

ЧИ РОЗВ'ЯЖЕ «ВЕЛИКА СІМКА» ВЕЛИКУ ПРОБЛЕМУ

Делегації України та країн «Великої сімки» зустрінуться 10—11 жовтня у Парижі, повідомив на брифінгу в МЗС України начальник управління інформації Юрій Сергеєв.

На зустрічі плановано розглянути хід виконання домовленостей щодо закриття Чорнобильської АЕС згідно з положенням «Меморандуму про взаєморозуміння» між Україною та «Великою сімкою».

Передбачено обговорення питань щодо обсягів і термінів надання Україні фінансової допомоги для реалізації заходів, безпосередньо пов'язаних із закриттям енергоблоків ЧАЕС, і програми перетворення об'єкта «Укриття» в екологічно безпечну систему.

Делегації очолять міністр екології та ядерної безпеки України Юрій Костенко і голова робочої групи з ядерної безпеки «Великої сімки» Клод Манділ, повідомляє «Інтерфакс-Україна».

Тореадором може стати кожен наш передплатник. І не десь там в Іспанії!

КСП "Україна" вже другий рік – спонсор нашої лотереї. Нещодавно Павлові Гаврилюку з Волині вручено виграш – бичка м'ясної породи.
Наступний бичок підростає. Хто бажає виграти?

Наш спонсор лотереї-97

— П'ять років передплачую газету «Голос України», саме стільки разів брав участь у розіграші лотереї, та весь час не щастило,— розповів Павло Федорович Гаврилюк. — Тепер от бичка виграв. Маю у своєму господарстві дві корови, двоє коней, чотири свині. Тепер бичка доглядатиму. Вдячний журналістам з «Голосу України», що таку лотерею цікаву придумали. Газету передплачуватиму, бо хочу ще трактора виграти. Два гектари поля в мене, є коло чого ходити...

На фото: голова колгоспу Софія Пашко: «Пане Гаврилюку, вам цей бичок сподобався? А ну, хлопці, ведіть його до нас...»

(Закінчення на 10-й стор.)

Резонанс

Бий своїх, щоб чужі сміялися і рахували прибутки

За кого дбає вітчизняне (?!) Міністерство економіки?

Прочитав у вашій газеті статтю «Невже льон потрібен тільки льонарям?» і хочу висловити свої міркування.

Криза текстильної галузі спонукає керівників підприємств до будь-яких реформацій, як-от у Житомирі — асоціація льонарів. Однак, вважаю, самотужки, без підтримки і допомоги держави розвивати галузь дуже і дуже нелегко.

(Закінчення на 14-й стор.)

Є приємна новина!

«Голос України» вже вкотре проводить для своїх передплатників лотерею. Розігруватимуть найрізноманітніші товари. І все це завдяки нашим спонсорам: (Перших трьох ми називали у попередніх номерах).

4. Тернопільському АТ «Ватра» (генеральний директор Роман Яремчук) — побутові світильники.

5. Хмельницькому ВО «Новатор» (генеральний директор Анатолій Вдовиченко) — газовий лічильник, стереомагнітола «Тернава».

6. Виробничому об'єднанню «Хмельницькнафтопродукт» (генеральний директор В'ячеслав Дубицький) —телевізори «Електроніка».

Друзі! Ви можете стати учасниками розіграшу нашої лотереї, якщо передплатите «ГУ» або тижневик «Голос України — тиждень» на 1997 рік. Надсилайте до редакції листівки з позначкою «Лотерея «ГУ-97», де вкажіть прізвище, ім'я, по батькові, домашню адресу, копію передплатної квитанції. Розіграш — наприкінці січня 1997 року.

Друзі! Стежте за газетою. Щономера в нас збільшуватиметься асортимент товарів для розіграшу лотереї!

У номер

Інтеграція триває

7—8 жовтня Президент України Леонід Кучма здійснить державний візит до Іспанії, — повідомляє Укрінформ. Цей візит сприятиме розвиткові відносин взаємовигідного співробітництва між Україною та Іспанією, стане складовою всебічної інтеграції Української держави в Європу.

Під час візиту передбачаються підписання Договору про дружбу і співробітництво між двома країнами, ряд інших важливих спільних угод, що позитивно позначаться на зміцненні договірно-правової бази двосторонніх відносин. Візит Президента України до Іспанії сприятиме також вирішенню інших важливих питань, пов'язаних з розбудовою українсько-іспанських відносин.

Казначейство спростовує

Днями українське телебачення поширило інформацію про те, що Голова Верховної Ради України Олександр Мороз доручив Державному казначейству перерахувати на адресу Таращанського району (виборчий округ О. Мороза) кілька мільйонів гривень. На наш запит з цього приводу прес-служба Держказначейства офіційно повідомила, що ця інформація не відповідає дійсності.

Вручення вірчих грамот

1 жовтня у Білому залі Маріїнського палацу відбулися урочисті церемонії вручення вірчих грамот Президенту України Надзвичайним і Повноважним Послом Королівства Швеція в Україні Йораном Сігурдом Якобссоном та Надзвичайним і Повноважним Послом Туніської Республіки в Україні Мохамедом Гишем Елаті, — повідомляє Укрінформ.

Президент тепло поздоровив послів з призначенням на високі посади. Він висловив упевненість, що дружба і співробітництво між нашою країною і державами, які вони представляють, будуть розвиватись і поглиблюватись.

Звертаючись до Президента, посли підкреслювали, що в їх країнах надається великого значення співробітництву з Україною, високо оцінюється її роль на міжнародній арені. Вони запевняли, що виконуючи високі обов'язки послів своїх держав в Україні, будуть докладати всіх зусиль для розвитку двосторонніх зв'язків як у політичній, так і в економічній та інших сферах життя і діяльності народів наших країн.

Парламентська хроніка

«Ліва» горілка депутатів «не бере»

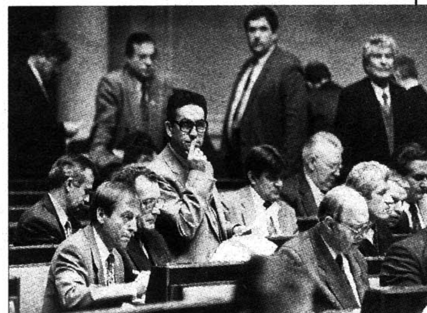
Денне і вечірнє засідання 1 жовтня

Цього дня парламент зробив чергову спробу розв'язати «перезріле» кадрове питання — обрати заступника Голови Верховної Ради. Кандидатура народного депутата з Донеччини, члена МДГ Анатолія Татаринова особливого обговорення, здавалося, не потребувала. Претензій до його ділових якостей не пролунало і цього разу, а от до політичної, громадянської позиції... Ярослав Кендзьор закинув кандидатові докір про його начебто належність до групи «Союз», що виступає за повернення до СРСР. І хоча Анатолій Татаринов заявив, що жодних таких документів він не підписував, схоже, саме ці закиди зашкодили йому набрати належну кількість голосів під час таємного голосування. Із 295 народних депутатів, які взяли участь у голосуванні, 185 висловилися за його кандидатуру і 104 — проти.

Як зазначалося на засіданні, вибір парламенту все одно треба робити, і зрозуміло, що на цей пост не вдасться обрати «чисто свого» як лівим, так і правим силам. Потрібна кандидатура, котра ці сили якось консолідуватиме, зближуватиме. Голова Верховної Ради Олександр Мороз назвав відомого юриста Віктора Мусіяку, досить високо оцінив його фахові та власне людські якості, але виносити цю кандидатуру на обговорення й голосування не став — попросив депутатів ще раз порадитись у фракціях і групах.

Цього ж дня Верховна Рада змушена була знову, як кажуть, оглянутися назад — повернутися до положень двох раніше прийнятих законів, на які наклав вето Президент України. Про доцільність прийняття першого — «Про внесення змін і доповнень до Кримінального кодексу України і Кодексу про адміністративні правопорушення у зв'язку з введенням в дію Закону України «Про зв'язок» — сумнівів не було (варто лише поглянути на наші міські телефонні автомати — їх, за офіційними даними, у нас пошкоджено 23,5 тисячі). Президент України і парламент мають різні погляди на критерії визначення штрафів за ці та інші правопорушення. Глава держави вважає такі штрафи зависокими, а парламентарії — такими, що саме враз. Після обговорення парламент врахував лише частину зауважень Леоніда Кучми і порекомендував йому цей закон таки підписати.

А от довкола Закону «Про Рахункову палату Верховної Ради України», на який Леонід Кучма наклав вето повторно, мовні баталії, схоже, вщухнуть нескоро. Президент України вважає, що, згідно зі статтею 98 Конституції, єдина функція Рахункової палати — контроль за використанням коштів держбюджету. Верховна Рада парирує тим, що глава держави не уповноважений тлумачити Основний Закон країни, а тому, мовляв, парламент вчинив правильно, визначивши контрольні функції палати в межах контрольних повноважень Верховної Ради загалом. Отже тут Верховна Рада і Президент України залишаються кожен при своїй думці, а розсудити їх може лише Конституційний суд, котрого поки що у нас немає. А тим часом, щоб «дати подумати Президентові», Верховна Рада конституційною більшістю прийняла закон про Рахункову палату й окремо постановою ствердила... власне тлумачення статті 98 Конституції України.

Після обідньої перерви парламент розглянув проект закону про внесення змін і доповнень до Декрету Кабінету міністрів про акцизний збір на етиловий спирт, призначений для виготовлення медичних, харчових, ветеринарних препаратів. Уряд вирішив за доцільне запровадити такий збір на етиловий спирт у зв'язку зі зловживаннями цією державною пільгою, зокрема, тому, що медичний спирт іде на виготовлення «лівої» горілки.

Зовсім іншої думки була постійна парламентська Комісія з питань фінансової та банківської діяльності, котра вважає, що нововведення Кабінету міністрів може поставити на коліна медичну промисловість, підняти ціни на вітчизняні ліки. Припущення (а не запевнення!) доповідача від Кабміну про те, що «ціни на ліки змінитися не повинні», бо передбачено систему державної компенсації виробникам ліків, парламент не задовольнили. Отож вирішили, коли не пропонують надійної системи контролю за використанням медичного спирту, нехай залишиться стара.

Цього ж дня Верховна Рада ратифікувала документ «Про приєднання до Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи, 1949 р. та Протоколу до Генеральної угоди про привілеї та імунітети Ради Європи, 1952 р.», а також прийняла Закон «Про застосування амністії в Україні».

Анатолій БЕНЬ.

... Парламент провів рейтингове голосування

Ранкове засідання 2 жовтня

(Початок на 1-й стор.).

Справа в тому, що статтею 7 передбачалося, що кандидатури на посаду суддів КС «визначаються Погоджувальною радою депутатських груп і фракцій після схвалення відповідним комітетом Верховної Ради України». Депутат Носов довів, що ця рада не є суб'єктом конституційних прав і обов'язків і не може визначати кандидатури Конституційного суду, на неї не можуть бути покладені державні обов'язки, а Голові Верховної Ради надана можливість лише механічно вносити пропозицію Погоджувальної ради. Тому депутат Носов запропонував, що суддів доцільно призначати таємним голосуванням шляхом подачі бюлетенів. А пропозиції щодо кандидатур запропоновано вносити Голові Верховної Ради і чверті народних депутатів від конституційного складу Верховної Ради. Однак пропозиція Носова не знайшла підтримки у більшості депутатів, за неї віддали голоси лише 195 народних обранців. А пропозиція комісії, в якій ідеться про Погоджувальну раду, взагалі набрала 133 голоси. Не знайшла підтримки й пропозиція Олександра Мороза про те, що призначати суддів слід відповідно до Регламенту Верховної Ради, за це проголосували лише 164 депутати. Отож, стаття 7 має розглядатися у повторному третьому читанні. Депутати повинні все ж таки знайти прийнятний варіант для того, щоб завершився процес формування такого необхідного нині органу як Конституційний Суд.

Подальший розгляд законопроекту відбувався без особливих загострень дискусії. Є всі підстави сподіватися, що протягом цього пленарного дня закон буде ухвалено.

А на початку сесійного дня Верховна Рада ухвалила рішення про передачу адресатам депутатських запитів, а також заслухала повідомлення фракції «Соціально-ринковий вибір» про те, що її очолив депутат Євген Марчук. Як висловився Євген Кирилович у короткому інтерв'ю, слід шукати союзників, необхідно переносити весь зміст політики й економіки в регіони.

Світлана ПИСАРЕНКО.

***

Коли верстався номер, Верховна Рада проводила рейтингове голосування по кандидатурах членів Конституційного суду.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до статті 7 Закону України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами»

З метою впорядкування виробництва спирту етилового, коньячного і плодового та забезпечення надходження коштів до Державного бюджету України Верховна Рада України **постановляє:**

Внести до статті 7 Закону України «Про державне регулювання виробництва і торгівлі спиртом етиловим, коньячним і плодовим, алкогольними напоями та тютюновими виробами» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 46, ст.345) зміни, виклавши її в такій редакції:

«Стаття 7. Виробництво спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв та тютюнових виробів на давальницьких умовах

Виробництво спирту етилового, коньячного і плодового, алкогольних напоїв на давальницьких умовах забороняється.

Переробка спирту етилового, коньячного і плодового на давальницьких умовах на алкогольні напої та їх взаємний натуральний обмін забороняються.

Виробництво тютюнових виробів з давальницької сировини дозволяється і здійснюється відповідно до чинного законодавства.

Переробка на давальницьких умовах винограду, плодів, ягід на виноматеріали та вина дозволяється і здійснюється відповідно до чинного законодавства».

Президент України
Л. КУЧМА.

м. Київ,
12 вересня 1996 року.

Найкращий подарунок — наша увага

Голова Верховної Ради відвідав мешканців будинку престарілих

Нелегко нині живеться людям похилого віку. Пенсій, що одержують, вистачає хіба що на хліб. А, не дай, Боже, захворіти, то й ліки ні за що придбати.

Тож немає сесії — навіть парламентського тижня, щоб народні обранці не поверталися до питання, як зарадити цим людям у біді. Саме завдяки народним депутатам не раз піднімалася «планка» межі малозабезпеченості і, виходячи з неї, підвищувалися мінімальні пенсії. Всупереч деяким державним чиновникам, народні обранці непорушно стоять за збереження пільг ветеранам війни і праці. Обговорюючи проект Державного бюджету України, народні депутати вишукують у збіднілій державній скарбниці хоч якісь копійки, щоб полегшити життя нашим батькам і дідам.

Як продовження тієї великої роботи, яку здійснює Верховна Рада України із соціального захисту представників старшого покоління, була зустріч глави нашого парламенту Олександра Мороза з мешканцями обласного будинку престарілих, що розташований неподалік райцентру Тараща.

Саме напередодні Міжнародного дня людей похилого віку Олександр Олександрович детально знайомився, як живуть, забезпечуються ті люди, що на старості літ лишилися підтримки дітей, а часто — і даху над головою.

І хоч у цьому будинку старим людям, без перебільшення можна сказати, і тепло і затишно (живуть вони по двоє в кімнаті, їдальня забезпечена продуктами на всю зиму, уже нині працює опалення), Голова Верховної Ради переговорив ледь не з кожним мешканцем особисто.

Дідусі й бабусі, дякуючи Олександру Олександровичу за його увагу, висловлювали одне й те ж прохання: поверніть нам ті невеликі збереження, які ми, по копійці збираючи, клали на ощадні книжки. Хочеться ж і печива якогось купити, цукерку чи зайву хусточку. Глава парламенту запевнив: розглядатиметься це питання у Верховній Раді, стоятимемо ми на тому, щоб держава повернула людям те, що взяла від них.

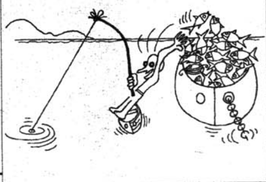
А наприкінці Голова Верховної Ради підніс мешканцям будинку цінні подарунки.

Анатолій КРАСЛЯНСЬКИЙ.

Чи смакують інвесторам копчені соми?

До Харкова, Донецька, Луганська, Чернігова, Сум відправляють нині свій багатий улов рибалки рибколгоспу «Боровицький» Чигиринського району, що на Черкащині. Навіть знамените АТ «Антарктика» з Одеси, котре переробляє океанічну рибу, щоразу забирає з Боровиці десяток-другий тонн ляща, товстолобика, судака, щуки, чехоні, плітки. І, звичайно ж, якщо усміхнеться рибальське щастя, короля дніпрових вод — сома.

— Наше господарство виловлює рибу з площі 15 тисяч гектарів водного дзеркала Кременчуцького водосховища, — розповів голова правління рибколгоспу «Боровицький» Григорій Руденко. — Торік виловили

понад 750 тонн риби і люди мали непоганий заробіток. Справи наші були б ще кращі, аби вдалося закінчити будівництво холодильника та рибопереробного цеху. На це необхідно близько десяти мільярдів карбованців. Як на сьогодні, кошти ці не такі вже й значні, а зиск від рибного промислу — великий.

Отже, пропозиція з Боровиці є. А чи знайдуться інвестори, котрі полюбляють ласувати копченими сомами?

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаська область.

Малюнок **Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.**

У номер

● *Донецьк*

Запасаються потайки

Донеччина проведе вексельний залік за спожитий з початку року населенням і бюджетними організаціями газ. Відповідне рішення прийнято за результатами переговорів між обласною держадміністрацією та фірмами «Єдині енергетичні системи» та «Ітера». Загальна сума, на яку випущено векселі, — 130 мільйонів гривень, а джерелом погашення стане місцевий бюджет.

Відкритим залишається питання про повернення боргу за паливо місцевого виробництва: тільки двом об'єднанням «Шахтарськвугілля» та «Торезантрацит» споживачі заборгували 3300 тисяч гривень.

Щодо населення, то тут помітна цікава тенденція: протягом п'яти останніх років кількість вугілля, завезеного «приватником» через об'єднання «Облпаливо», зменшилася вдвічі. Пояснити це можна тим, що більшість громадян запасається «чорним золотом» «нетрадиційними шляхами».

● *Кіровоград*

Селу не обійтися без фахівців

Сорок років виповнюється в ці дні Кіровоградському інституту сільськогосподарського машинобудування. Створений свого часу для підготовки кадрів для заводів «Червона зірка», «Гідросила», Кіровоградського ливарного та колгоспів і радгоспів усієї України, він навчав студентів з Азії, Африки, Латинської Америки. І нині, незважаючи на матеріальну скруту, викладацький склад вузу, очолюваний ректором, академіком Інженерної академії України Михайлом Черноволом, докладає усіх зусиль, аби високо тримати «кіровоградську марку», готуючи висококласних фахівців сільськогосподарського машинобудування для незалежної України.

● *Чернігів*

Жива пам'ять про Крути

На станції Крути, де у 1918 році відбувся запеклий бій між більшовиками і студентами, які вийшли на захист УНР, за кошти громадських організацій Львова насипано восьмиметровий курган і встановлено великий металевий хрест. В освяченні символічної могили взяли участь єпископ Чернігівський та Сумський УПЦ Київського патріархату Варлаам, голова Борзнянської райдержадміністрації Микола Лоза, ветерани визвольних змагань, ліцеїсти Львівського військового ліцею імені Героїв Крут, вчителі, школярі місцевих шкіл, громадськість Києва, Чернігова, Ніжина.

● *Одеса*

Як захистити Чорне море?

Відповідь на це запитання має дати міжнародний симпозіум Європейського союзу охорони узбережжя, що розпочав роботу в Одесі. Вчені, практики, представники органів місцевого самоврядування й державних природоохоронних структур України, Болгарії, Росії, Молдови, Туреччини, Голландії та Італії розглянуть проблеми використання й охорони узбережжя північнозахідної частини Чорного моря, де нині склалася особливо тривожна обстановка, й запропонують комплекс природоохоронних заходів щодо поліпшення екологічного стану причорноморського узбережжя з урахуванням кооперації зусиль усіх зацікавлених країн.

Започатковано підписанням протоколів

Нещодавно міністр транспорту України Іван Данькевич і представники німецького концерну «Даймлер-Бенц Аероспейс АГ» підписали протокол про намір реконструювати й розширити аеропорт Одеси. Як генеральний підрядник цей концерн паралельно з реконструкцією споруджуватиме аеродром. Він візьме на себе фінансування розробки основних проектних матеріалів. Увести в дію об'єкт намічено у листопаді 1998 року.

Крім того, «Даймлер-Бенц Аероспейс АГ» сприятиме створенню на базі підприємств Міністерства машинобудування вітчизняного електровоза з асинхронним приводом, тобто двигуном змінного струму.

З доброго почину керуючого німецькою підприємницькою групою «Кьоне» пана Германна Дітера у Запоріжжі згодом з'явиться підприємство з виробництва залізобетонних шпал, обладнання для стрілочних переводів.

Підписаний протокол між холдинговими компаніями — «Укрпромавтошиноремонт» і німецькою «Конкордією» — передбачає передачу українському партнерові технологічного оснащення, документації, вузлів і деталей незавершеного виробництва автомобільного заводу в німецькому місті Циттау. Цей завод призначено для випуску малотоннажних дизельних автомобілів. Усі деталі та вузли, крім двигуна й коробки передач, що їх поставляє німецька сторона, виготовлятимуть в Україні.

Аркадій СОКОЛОВСЬКИЙ, прес-служба Міністерства транспорту України.

Виставки

Притягальна сила техніки

Держпостач як своєрідне централізоване «нав'язування» згори, зі своїми плюсами й мінусами, відійшов у минуле. Йому на зміну прийшла свобода вибору торгових партнерів, ринків збуту тощо. Проте й вона не радує, бо виробничники відчувають постійний інформаційний голод стосовно продукції, попиту, пропозиції, адже не так уже й легко заявити про свій товар. Тож промисловим підприємствам і фермерським господарствам нічого не залишається, як самим шукати нові форми співробітництва. Приміром, на спеціалізованих виставках, після яких активізується договірна робота. Недарємно виставка-ярмарок «Продмаш-96», яка проходитиме з 15 по 19 жовтня в Національному виставковому центрі, вже вчетверте знайомитиме з наявним нині обладнанням для перероблення всіляких сільгосппродуктів — від м'яса до фруктів, а також для виготовлення «дорослих» напоїв і дитячих ласощів.

Сюди слушно долучилася ще одна виставка — «Фермерство-96», на якій господарі землі зможуть домовитися про необхідні добрива, захисні засоби для рослин, сільськогосподарську техніку, переробне обладнання, запчастини тощо. Ці показові ярмарки стали можливими завдяки їхнім організаторам — Асоціації фермерства України, Мінмашпрому, Держхарчопрому, Мінсільгосппроду.

Досить і двох виставок, щоб уявити технічне оснащення нашої країни. Особливо цікаво буде переглянути новостворене обладнання у ході виконання Національної програми виробництва машин та технологічних комплексів для харчової та переробної промисловості, колективних та фермерських господарств, якою передбачено зменшити нашу залежність від закордонних поставок. Бо й ми можемо виготовляти добротні машини не гірш від імпортних, та ще й дешевші. До того ж вони витриваліші. Приміром, ТОВ «Резерв» з Вишневого Київської області учасник виставки — опанувало універсальний шприц-наповнювач для виробництва ковбас і сосисок. Цей пристрій не має аналогів у країнах СНД. ВАТ «Могилів-Подільський машинобудівний завод» експонуватиме розмельно-просіювальний агрегат для перероблення кукурудзи в крупу та борошно, а новий макаронний прес дасть можливість отримувати широкий асортимент макаронних виробів. Черкаське підприємство «Темп» представить навіть власні цехи з перероблення молока, виробництва олії та борошна. Близько 150 підприємств продовольчого машинобудування (орендних і приватних), а також конверсійні велети Мінмашпрому України заявили про свою участь.

Крім цього, новинками цьогорічної виставки стануть ще й засоби автоматизованого виробництва та комплектувальні для продовольчого машинобудування.

З огляду на представлені експозиції можна сказати, що ми все-таки щось можемо. Можемо виготовляти якісну техніку, різне обладнання і не чекати, доки з-за кордону надійдуть дорогі комбайни, трактори тощо. Треба, певно, лише повірити у власні можливості. Але, звісно, всі ми розуміємо, що цій техніці, зразки якої милують око на виставках, довгою і тернистою дорогою просуватися від виробника до замовника. Тим більше, коли нині замовникові нічим платити, а виробникові немає з чого виробляти.

Людмила ГРАЧ.

Спорт

Такого від дебютанта не чекали

Першість України. Перша ліга. 14 тур: Буковина — Металіст — 3:0. Білоус, 23, Мінтенко, 31, Головачук,50. **Кристал — Дніпро — 1:0.** Тофан, 53. **Поліграфтехніка — Зоря — 1:2.** Яременко, 11 — Гасанов, 20, Малишенко, 68. **Металург Н. — Сталь — 1:0.** Катеруша, 66. **Динамо-2 — Волинь — 1:2.** Телегін, 50 — Саутін, 55, Оленін, 89. **ЦСКА-2 — Верес — 1:1.** Гогиль, 57 — Бакалов, 63. **Хімік Св — СК Миколаїв — 1:1.** Мор, 19 — Силецький, 88. **Металург Д —СК Одеса — 2:0.** Севидов, 29, Андрощук, 85. **Нафтовик — Поділля — 4:0.** Задорожний, 59, Липинський, 78 та 88, Сухарев, 85. **Явір — Хімік Ж — 1:0.** А. Єрмак, 89. **Шахтар — ФК Львів — 2:1.** Телешун, 22 та 72 — Волков, 30. **Металург М — Закарпаття — 3:2.** Пінчук,5, Путря, 8, Парахненко, 38 — Баранов, 86, Прудкий, 89.

Поява дебютанта першої ліги — донецького «Металурга» — серед команд, які претендують на путівку до вищого дивізіону, для багатьох виявилася повною несподіванкою. Адже «Металург» готувався виступати у другій лізі, а «підвищення отримав досить несподівано. Пам'ятаєте: кременчуцький «Нафтохімік» не сплатив стартовий внесок для участі в турнірі і Рада ПФЛ вирішила провести стиковий матч між «Металургом» і херсонським «Кристалом» за вакантне місце. Ось як у першій лізі з'явилася ще одна самобутня команда, яка поки що має найменше поразок. Вигравши в одеситів, футболісти «Металурга» впритул наблизились до самої верхівки, потіснивши «Зорю»,«Волинь», «Сталь». Завтра у дебютанта відповідальна зустріч із СК «Миколаїв», який теж націлився на вищу лігу.

Після 14-го туру лідери розташувалися у турнірній таблиці так: «Нафтовик» — 31 очко, СК «Миколаїв» і «Металург» Д — по 29,«Зоря» і«Волинь»—по 28, «Сталь» — 27.

Матчі 15 туру відбудуться завтра.

Ярослав СЕРГІЄНКО.

Шахи. Єреван. Всесвітня олімпіада. Чоловіки. 1. Росія. 2. Україна. 3. США. Жінки. 1. Грузія. 2. Китай. 3. Росія. 4. Україна.

Баскетбол. Кубок Європи. Сунер (Бельгія, Остенде)—Будівельник — Хорда (Україна, Київ) — 89:74. Бойчин (Югославія)—Шахтар (Україна, Донецьк) — 107:79.

У номер

● *Вашингтон*

Чи настане кінець протистоянню?

Учора з ініціативи Білла Клінтона в Білому домі почалася зустріч у верхах щодо Близького Сходу за участю короля Йорданії Хусейна, прем'єр-міністра Ізраїлю Біньяміна Нетаньяху та палестинського лідера Ясіра Арафата. Як і намічалося, вона відкрилася переговорами один на один між Біллом Клінтоном та ізраїльським прем'єр-міністром. Потім були переговори президента США з палестинським лідером Ясіром Арафатом, до яких приєднався король Йорданії Хусейн. Після цього відбулася чотиристороння нарада.

За словами прес-секретаря Білого дому Майкла Маккеррі, головна мета скликання саміта — «встановлення спокою на Близькому Сході, припинення насильства та повернення зацікавлених сторін до мирного процесу».

А тим часом у Тель-Авіві більш як 30 тис. чоловік взяли участь у мітингу миру, організованому пацифістським рухом «Мир — сьогодні». Він проходив у вівторок увечері, коли у Вашингтоні почалася термінова зустріч ізраїльського прем'єра Біньяміна Нетаньяху та глави палестинської автономії Ясіра Арафата з метою відновлення мирного процесу.

● *Париж*

Суд «заморозив» рахунки

Паризький суд вищої інстанції прийняв у вівторок рішення тимчасово заблокувати в дев'яти французьких банках авуари колишньої Югославії. Суд виходив з того, що країни, які утворилися на території екс-Югославії, мають дійти єдиної думки щодо правонаступництва. Це рішення прийнято на прохання Словенії, яку підтримали Боснія, Хорватія та Македонія, побоюючись, що Белград зможе скористатися грошима колишньої СФРЮ на власний розсуд.

● *Делі*

Золотоносний теплохід

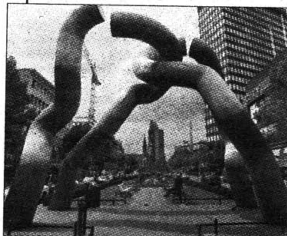
Теплохід «Правдинск», приписаний до Далекосхідного морського пароплавства, заарештовано в порту Бомбея після того, як членів його екіпажу було затримано за контрабанду золота. Торговельне судно здійснювало рейси за маршрутом Дубай—Бомбей. Як повідомив кореспондентові ІТАР-ТАРС російський генеральний консул у Бомбеї Андрій Будник, винуватцями інциденту стали буфетниці з «Правдинська» Афанасьєва та Удишева. Їх було затримано поліцією на березі під час передавання групі індійських громадян 23 кг золота в злитках, доставленого контрабандою з Дубая.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та інформаційних агентств.

Столиця шансів

Сьогодні — День німецької єдності. П'ять років тому бундестаг перевагою в 17 голосів ухвалив рішення про те, що столицею Німеччини і містом, у якому засідатиме уряд, знову стане Берлін. Згідно з цим у стару столицю до 2000 року мають переїхати з Бонна всі владні структури. Наприкінці літа у «місті на Рейні» розпочало роботу Федеральне міністерство закордонних справ. На урочистій події виступив глава відомства Клаус КІНКЕЛЬ:

— «Ми раді Берліну!» — з цим гаслом ми відкриваємо міністерство. Ним я висловлюю упевненість, що возз'єднання Німеччини є подією століття, яка для більшості надто швидко стала буденною. Переїзд парламенту й уряду з Бонна до Берліна — це повернення, якого ми чекали десятки років. Ми ніколи не сумнівалися, що після утворення єдиної Німеччини Берлін знову стане її столицею.

Для всього світу тривалий час Бранденбурзькі ворота були сумним символом поділу нашої країни та розмежування не лише німців, а й європейців. Возз'єднання Німеччини, досягнуте у 1989—1990 роках за умов збереження миру та злагоди в суспільстві, свідчить про те, що ми можемо творити майбутнє. Німці скористалися шансом знову стати єдиним народом.

Сьогодні вперше за свою історію Німеччина оточена лише друзями, її поважають як країну стабільної демократії.

Інколи висловлюються припущення, що переїзд парламенту та уряду до Берліна переорієнтує мислення Німеччини у східному напрямку. Є побоювання, що після того, як «Боннська Республіка» перетворилася на «Берлінську», зміниться політичний курс Німеччини. І все тому, що державою управлятимуть не з Бонна, а з багатомільйонного Берліна.

Такі припущення безпідставні. Ми, як і раніше, провадитимемо політику дотримання прав людини, інтеграції та співробітництва, усвідомлення відповідальності та солідарності. Тому що саме вона повернула нас до вільної спільноти народів і, зрештою, принесла возз'єднання.

Навчена гірким досвідом цього століття, Німеччина надійно увійшла у систему цінностей Заходу. Вона стала європейською державою, як того бажав Томас Манн. Саме в цій загальноєвропейській перспективі полягає для мене глибший історичний зміст переїзду до старої столиці.

Однією із найважливіших рис берлінців поряд із життєстійкістю та дотепністю є їхня врівноваженість. Такий характер столиці та її жителів позитивно впливатиме на політику, економіку, культуру та суспільство загалом. Ліберальний дух Берліна сприятиме розвиткові нормального, доброзичливого ставлення до нашої об'єднаної нації. Ми, німці, хочемо бути хорошими європейцями - космополітами, тому здорове само-усвідомлення нам необхідне.

Берлін, який ще називають «майстернею єдності», сьогодні перебуває у центрі інтеграції Сходу й Заходу. Тут можна стати творцем змін і свідком початку нової епохи. Берлінці, сповнені реалізму та оптимізму, сміливо змінюють своє життя. Багатьом це дається нелегко. У часи труднощів їх зігрівають радісні спогади про падіння муру, яке поклало край неволі й тоталітаризмові. З того часу досягнуто багато позитивного. Тому вже тепер можна сміливо сказати, що поетична назва Берліна — «столиця шансів» відповідає дійсності.

На знімках: Федеральний міністр закордонних справ Німеччини Клаус Кінкель; на пам'ять потомкам лишиться ця скульптура в Західному Берліні, що символізує поділ Німеччини.

У зоні інтересів ФБР

Федеральне бюро розслідувань США має намір подвоїти до 2000 року кількість постійних представництв за кордоном, збільшивши їх з 23 до 46. Серед найближчих планів цієї служби, як повідомляє газета «Вашингтон пост», введення нових посад спеціальних представників ФБР у посольствах США і в столицях деяких колишніх радянських республік — зокрема, у Києві, Тбілісі, Алма-Аті, Ташкенті, Таллінні.

Зрозуміло, що нововведення переважно пов'язане з інтересами безпеки саме американської держави, а не України, Грузії чи Казахстану...

Відповідний план розширення сфери діяльності ФБР на 52 аркушах директор бюро Луїс Фрі надіслав у комітети сенату з розвідки і палати представників конгресу США ще у червні. Нещодавно законодавці вже затвердили його першу частину, увімкнувши «зелене світло» для відкриття нових офісів ФБР у Пекіні, Ісламабаді, Тель-Авіві та Каїрі. За твердженням Л. Фрі, ці міста є «надзвичайно важливими центрами, де інтереси Сполучених Штатів, особливо у галузі боротьби з тероризмом, перебувають під великою загрозою».

Розширення своєї присутності за кордоном ФБР пояснює необхідністю протидії міжнародному тероризму, організованій злочинності й контрабанді наркотиків, що після закінчення «холодної війни» перетворилися на головну загрозу інтересам національної безпеки США. Новий план коштуватиме держскарбниці 80 мільйонів доларів.

Нині співробітники бюро як аташе з юридичних питань працюють у складі дипломатичних місій США в усіх найбільших європейських столицях, а також в Оттаві, Мехіко, Токіо, Канберрі та інших. Найменш «охоплена» поки що територія СНД: єдиний представник — в американському посольстві у Москві. Але ж це, як свідчить публікація у «Вашингтон пост», лише початок...

Однак амбіційні задуми ФБР викликали нарікання з боку держдепартаменту, ЦРУ та деяких законодавців. Вони висловили побоювання, що новий грандіозний план призведе до відволікання людських і фінансових ресурсів від боротьби зі злочинністю всередині США, а також спричинить дублювання агентами ФБР функцій ЦРУ і Національного управління з боротьби із поширенням наркотиків.

За матеріалами зарубіжної преси.

Про кого говорять

Альбіна Лістьєва приміряє весільну сукню

Вдова російського журналіста Владислава Лістьєва Альбіна скоро вийде заміж за президента телекомпанії «ВиД» Андрія Разбаша. Російська преса повідомляє, що вони вже заручені й відвідують усі світські раути тільки разом.

Наречений відмовляється коментувати подію. «Я просто кохаю цю жінку», — сказав Разбаш московським журналістам. А з вуст Альбіни Лістьєвої преса довідалася про те, що її сімейне щастя з покійним чоловіком було примарне: з'ясувалося, Владислав Лістьєв збирався розлучитися, бо покохав іншу жінку, лікаря за професією. В останні місяці життя журналіста у російських телевізійних колах її сприймали вже як «неофіційну дружину», бо вона не лише приходила на телевізійні зйомки, а й з'являлася з Лістьєвим на вечірках, у гостях...

Вдова повідомила, що, відстоюючи свою сім'ю, вона у 1995 році навіть намагалася вчинити самогубство, але й це не вплинуло на Лістьєва. Телевізійники пам'ятають, що після смерті чоловіка Альбіна зробила все, аби не дати коханці з ним попрощатися, проте знайомі Влада провели її у телецентр, де стояла домовина.

За словами пані Лістьєвої, вона вистраждала право на спокій та сімейний затишок і знайшла своє щастя з Андрієм Разбашем. А недоброзичливці у телевізійних колах плітекують про те, що вдова журналіста незабаром об'єднає отриманий у спадщину один із найбільших пакетів акцій найбагатшої телекомпанії Росії з капіталами відомого телевізійного магната Разбаша. Втім, мудро сказано: «Не суди, то й не судимий будеш»...

Тетяна ЇВЖЕНКО.

Експрес-інтерв'ю

МОСТИ ЗА СОБОЮ НЕ СПАЛЮЄМО

У Нью-Йорку міністри закордонних справ держав—членів Руху неприєднання одностайно висловилися за надання Україні статусу спостерігача у цій організації. Але ж чи не може статися таке, що коли-небудь Україна змушена буде приєднатися до якогось блоку; чи не буде нам, так би мовити, далеко повертатися? На це запитання відповів заступник міністра закордонних справ України Володимир ХАНДОГІЙ:

— Звичайно, не можна відкидати, що внаслідок якихось змін в архітектурі європейської безпеки наша держава потребуватиме приєднання до певних інститутцій. Але її нинішня позиція в реалізації одного з головних принципів — позаблоковості — не виключає можливості такого маневру у майбутньому. Адже не йдеться про наше повноправне членство в Русі неприєднання, ми прагнули статусу спостерігача — і отримали його. А це, зокрема, дасть змогу налагодити тісніше співробітництво з країнами—членами цієї організації — через механізм участі в роботі РН. Держави там для нас надзвичайно важливі: Індонезія, Аргентина, Таїланд...

ЯКИМ ШЛЯХОМ ІТИМУТЬ АГРАРІЇ

СКЛАДНІ завдання поставила дійсність перед новим урядом і законодавцями України. Відсутність цілісної економічної політики в діяльності попередніх урядів призвела до такого економічного хаосу, коли майже 60 відсотків ВВП у країні обертається у криміналізованій тіньовій економіці, а це означає, що хазяїном у державі є не тільки уряд, а й тіньовий кримінальний комерційно-бюрократичний прошарок.

Світовий досвід показує, що найчастіше виводить країну з економічної кризи аграрний сектор, який на 70 відсотків наповнює роздрібний товарооборот і має неабиякий експортний потенціал.

Проте в Україні найбільш вражений економічним хаосом саме агропромисловий сектор економіки, хоч ця галузь у нашій державі природно повинна бути пріоритетом.

Через зруйнованість виробничих і економічних відносин у сфері сільськогосподарського виробництва не було засіяно під врожай 1996 року майже тридцять відсотків посівних площ, за п'ять років знищено понад 70 відсотків худоби, щорік знижується врожайність у рослинництві й продуктивність тваринництва, збирається жалюгідний врожай.

Загальноекономічні проблеми неплатежів, брак обігових коштів та інвестицій знижують рівень сільськогосподарського виробництва до натурального.

Економічні відносини виробника з партнерами звелися переважно до бартерного, непаритетного обміну з перекупниками, до монопольного диктату переробників сільгосппродукції.

Спотворена квазімонетарна кредитно-фінансова система майже відлучила сільгоспвиробника від фінансування і кредитування виробництва.

Створено таку систему готівкового обігу грошей, коли основна їхня маса відмивається кримінальними шляхами, спрямовується споживачами на оплату імпортних харчових продуктів і промислових товарів, на підтримку закордонного, а не вітчизняного виробника.

Програма діяльності уряду, яка має бути представлена на розгляд Верховної Ради України, повинна передбачати цілісний економічний курс формування економічних відносин в Україні, окреслити конкретні шляхи подолання наслідків економічного хаосу.

Проекти таких програм є, вони напрацьовані й оприлюднені науковцями, фахівцями, працівниками міністерств, інститутів, але чомусь мляво використовуються політиками та урядовцями.

Достатньо навести приклад, коли Кабінет міністрів відхилив пропозиції Мінсільгосппроду до Національної програми розвитку сільськогосподарського виробництва щодо державної підтримки цін і доходів сільськогосподарських виробників, організації та регулювання ринку сільгосппродукції і продовольства.

Вважаю, що для поліпшення справ в агропромисловому комплексі має бути розроблений загальний Закон про розвиток сільського господарства і виробництво продовольства, який би визначив місце агропромислового комплексу в економіці України, систематизував законодавчі основи виробничих, земельних, майнових і економічних відносин, роль держави у регулюванні економічних відносин в агропромисловому виробництві.

Хіба можна миритися з тим, що нині виробник несе затрати в процесі виготовлення кінцевої продукції (опосередковано) в 35 відсотків, переробник з оптовиком — 45. З розподіленого загального продукту виробник отримує — 0, а переробник з оптовиком — 75 відсотків? Тобто йде планомірне знищення виробника. Таку ситуацію слід змінити і врегулювати цим законом.

Подолання монополізму партнерів із збуту і переробки продукції, постачання й кредитування за ринкових відносин здійснюється через кооперацію виробників, об'єднання їх у виробничі, заготівельні, постачальницькі, переробні кооперативи і кооперативні банки.

У нашому агропромисловому виробництві такі ринкові структури майже відсутні, бо немає ані досвіду, ані достатньої законодавчої бази.

Відрегулювати ці відносини на ринку сільгосппродукції і продовольства можна через Закон «Про кооперацію в агропромисловому виробництві».

На законодавчому рівні, на основі змодельованих відносин, мають бути врегульовані цінові, майнові, земельні, виробничі, кооперативні й орендні відносини в АПК.

Особливого вирішення потребує програмне і законодавче забезпечення інвестицій в агропромислове виробництво.

Технічний і технологічний потенціал агропромислового комплексу так зносився і морально застарів за останніх п'ять років, що для виведення його на європейський рівень потрібно 34 мільярди доларів. Сподіватись на те, що ці кошти можна одержати через державні кредити, марно. Тому вихід слід шукати у створенні належних економічних умов господарювання у сільськогосподарському виробництві, у накопиченні власних коштів на інвестування, у наданні законодавчих можливостей лізингової закупівлі вітчизняної і зарубіжної техніки, технологій, інших засобів виробництва.

Програмні й законодавчі положення інвестиційної політики в агропромисловому виробництві також потребують визначення на основі наукового моделювання й орієнтації на використання насамперед внутрішніх можливостей.

Необгрунтоване використання позик іноземних банків, компаній і держав може спричинити непоправні збитки, як це було, коли російські й іноземні банки та компанії витягли з України 5 більйонів рублів у дивіденди, тобто більше за ту суму, що була інвестована за цей час у промисловість.

Комісія з питань агропромислового комплексу, земельних ресурсів та соціального розвитку села провела змістовні семінари з питань розвитку агропромислового комплексу із залученням вітчизняних і зарубіжних фахівців і має корисний матеріал для участі у розробці програми уряду.

Хочеться побажати новому урядові, щоб усі слушні пропозиції, висновки та проекти ним були враховані, аби Україна мала цілісну економічну Програму дій уряду, особливо з питань розвитку агропромислового комплексу.

Григорій ЛУНЬОВ,
народний депутат України.

Читацький мікрофон

Не хочете, не можете чи просто ігноруєте...

Уже вкотре звертаюся до вас, народні обранці: знання мови — це ознака високої культури людини. А державну мову вам просто необхідно знати. Чи можете вважати себе інтелігентними, культурними, якщо не володієте мовою народу, серед якого живете і який представляєте в парламенті України? Не розумію, чому ви вперто ігноруєте українську мову, не хочете її знати. Це неповага до тих людей, на чиїй землі ви живете, з ким пов'язали своє життя. Прикро, що в парламенті час від часу лунає чужа мова й з уст тих, хто добре володіє українською...

З повагою
Д. БІЛИНСЬКИЙ,
ветеран Збройних сил та праці.

Львів.

Не забувайте: вас обирав народ

Шановні депутати Верховної Ради України! З гнівом і болем у серці ми слухаємо російськомовні виступи багатьох із вас. Ваші постійні намагання впровадити в Україні російську мову як державну ви аргументуєте численністю росіян, що мешкають на території України. Чому ж тоді Росія не впроваджує українську мову як державну і ви не домагаєтеся цього? За чисельністю нас не менш як 30 — 40 мільйонів, якщо врахувати всіх не з власної волі зрусифікованих українців і тих, що просто були записані в різні часи росіянами. Продовжуючи свою лінію на збереження російської мови, ви свідомо ведете справу до знищення української нації і перетворення нашої країни на російську губернію. А це загрожує Україні позбавленням її власної державності, що є злочином проти свого народу.

Віктор ГУМЕНЮК,
Віктор ПОЛІЩУК,
«Організація українського національного руху».

Москва.

День сьомий — для рідної мови

Декотрі «ліві» депутати розпинаються на трибуні Верховної Ради: мовляв, народ уже й не знає, за що голосував на референдумі 1 грудня 1991 року. Хочу нагадати, що наша сім'я голосувала за незалежну Українську державу, за синьо-жовтий прапор, тризуб і гімн «Ще не вмерла Україна». Саме з цим ми йшли на референдум. А також з надією на те, що наші діти, нарешті, матимуть можливість навчатися в українській школі, вивчати історію, літературу свого, а не чужого народу, хоч і «братнього». Та, на жаль, цього в нас немає. Моїй доньці тринадцять років, але протягом усього навчального року в неї немає вихідних. Кожного сьомого дня тижня вона ходить до недільної школи, щоб вивчати українську мову. От вам, шановні народні захисники, і соціальна справедливість, яку ви так обстоюєте. А живемо ж ми в Україні...

Зінаїда ЯКОВЛЕВА,
робітниця.

Севастополь.

Розформували клас як непотрібний

Шановні народні депутати! До вас звертаються батьки учнів 8-В класу середньої школи № 120 міста Кривий Ріг. Коли наших дітей приймали до школи, то дирекція дуже просила нас віддавати їх до новоствореного українського класу. Саме тоді Верховною Радою України було ухвалено Закон про відродження української мови. Дехто віддавав дітей з радістю, дехто — з побоюванням, але клас був заповнений. Бракувало підручників, посібників, батьки разом з класним керівником їздили по навколишніх селах і «діставали» їх. Нарешті, ми дочекалися, що й Конституцією українську мову визнано державною. Але в День знань, другого вересня, директор школи піднесла нам сюрприз. Вона заявила, що школа російськомовна і в ній не може бути українського класу. Тож його було розформовано. Ніхто не врахував психологічного стану дітей і того, що клас був одним з кращих в школі. А найголовніше: не підтримано перші паростки відродження української мови в російськомовному Кривому Розі. Міська влада нам не допомогла розв'язати це питання. Одна надія на вас, народні депутати, адже знищити віру в майбутнє можна досить швидко, якщо ми починаємо це робити уже в дитинстві.

З повагою
батьки учнів 8-В класу СШ № 120.
Всього чотирнадцять підписів.

Кривий Ріг.

Кадри, без яких хочуть вирішувати все,

або Чи є у нас майбутнє без системи профтехосвіти?

З огляду на сьогодення потребує реформування система профтехосвіти, що і передбачено відповідним Указом Президента України. Реформування передбачає зміни на краще. На жаль, останнім часом це слово у нас асоціюється з словом «загубити». І ми справді губимо і втрачаємо дуже багато, що може призвести до втрати державності. Якщо уряд проголосив своїм головним завданням піднесення власного товаровиробництва (а це те, що вкрай необхідно), то не слід забувати, що це питання потребує комплексного підходу. Як відомо, головною дійовою особою тут була, є і буде людина. Жодна машина нездатна працювати без неї. То як ми збираємося піднімати Україну, коли хочемо втратити головну ланку в цьому процесі?

Сьогодні справді дуже великі кошти з державного бюджету витрачаються на утримання профтехучилищ. З огляду на майбутнє України (забезпечення висококваліфікованими кадрами сучасного виробництва) альтернативи профтехучилищам немає. Не принижуючи значення курсових комбінатів і різноманітних курсів підготовки фахівців, мусимо зазначити, що вони не здатні виконати соціальне замовлення суспільства.

Державі сьогодні потрібні не просто кадри, а висококваліфіковані, яких катастрофічно не вистачає. Через негаразди економічні, фінансові (що спонукало до зупинення і закриття великих підприємств, не кажучи про малі і середні), ми загубили потенціал науковців, фахівців виробництва і висококваліфікованих робітників. І не зрозуміло, чому в державній програмі відновлення власного виробництва не знайшлося місця кадровому забезпеченню цього процесу? Навпаки, профтехучилища з 1 січня 1997 року передбачено передати на утримання за рахунок місцевих бюджетів. Це означає, що ми ліквідуємо систему підготовки кадрів на державному рівні, бо всім добре відомий стан місцевого бюджету. Органи влади на місцях підійдуть до вирішення цього питання по-«місцевому»: грошей — катма.

Закриття профтехучилищ призведе до виникнення нових небажаних явищ. Молодь опиниться на вулиці, безробіття, безвихідь штовхатимуть до вчинення злочинів. Скільки коштів тоді доведеться витрачати з державного бюджету? Економіка любить факт і цифри. Тож давайте спочатку все підрахуємо, а потім — кроїтимемо та різатимемо.

Як на нашу думку, то, по-перше, треба зберегти державну систему забезпечення кадрами всього народного господарства, сформувавши чітке соціальне замовлення. По-друге, вивчити можливості кожного навчального закладу і визначити його місце у державній системі, конкретизуючи завдання з підготовки кадрів. По-третє, кожний навчальний заклад має подати свою програму забезпечення себе коштами. Настав час, коли ми повинні навчитися рахувати все і вміти себе забезпечити хоча б на 30-40 відсотків.

По-четверте, запровадити систему оцінки роботи всіх навчальних закладів, головним критерієм якої має стати якість підготовки фахівців. Тільки таких потребує державна система.

А якщо ми доведемо справу до ліквідації системи підготовки і забезпечення кадрів народного господарства, то майбутнього у нас немає. Ми ніколи не зможемо розв'язати наших проблем, і бажання залишиться бажанням. Змінюватимуться уряди, міністри, але доки головною дійовою особою у цих процесах не стане людина, доти ми мети не досягнемо. Тож, будуючи незалежну Україну, не забуваймо про тих, для кого ми її будуємо.

П. ШКРАБАК,
народний депутат України.
О.БАРНО,
кандидат педагогічних наук.

Страчувати не можна, помилувати!

ПОДАЛЬШЕ збереження нинішнього потужного податкового пресу рівнозначне загибелі вітчизняної економіки. Зволікання з помилуванням у вигляді податкової лібералізації означає вести свідомий курс на продовження економічної депресії. Хотілося б, щоб лідери України знайшли змогу поставити кому саме там, де це зробив я. На жаль, реальні дії Президента, Кабінету міністрів і Верховної Ради України не дають підстав сподіватися на швидкі зміни.

Висновок цей може здатися несправедливим тим, хто знайомий з розпорядженням Президента України від 15 липня 1996 року про створення робочої групи з питань вдосконалення системи оподаткування та Указом Президента від 31 липня 1996 року про реформування податкової політики. Адже Президент, здавалося б, дав чіткі вказівки: встановити граничний рівень стягнення прибутку у господарюючих суб'єктів, зменшити з 1997 року рівень податкових стягнень до 45% валового внутрішнього продукту (ВВП), спростити податкову систему. Які ж підстави сумніватися, що саме так і буде?

У листопаді 1992 року, доповідаючи Верховній Раді України програму уряду, Прем'єр-міністр Л. Кучма стверджував, що наріжним каменем радикальної реформи податкової системи його уряд бачить загальне зниження податкового пресу. Серед багатьох розумних пропозицій Прем'єр-міністра була, наприклад, і така: «Якщо індивідуальний доход члена сім'ї нижчий за мінімальний споживчий бюджет, то така сім'я звільняється від оподаткування». Де ж сліди цієї обіцянки? Я про такий законопроект не чув. А неоподаткований мінімум сьогодні (17 гривень) багато нижчий навіть за межу малозабезпеченості. Що вже казати про мінімальний споживчий бюджет?

З податковою політикою стосовно громадян усе ясно. А чим відгукнулася програма уряду для підприємств? За даними Кабінету міністрів України, стягнення до бюджету в порівнянні з благополучному 1990 році становили 27% ВВП (без цільових державних фондів). У передкризовому 1991 — 25,7, у кризовому (внаслідок обвальної лібералізації) 1992 — 24,4%, а вже в 1993 році, найважчому для економіки, — 32,3%. Нагадаю, що уряд Л. Кучми правив з кінця 1992 до середини 1993 року. В наступні роки цей показник жодного разу не опускався до рівня 1992 року, хоча дещо й знизився, при тому, що криза в економіці наростала і, отже, можливості її скорочувалися.

Передвиборні обіцянки Л. Кучми знизити податки й створити сприятливе середовище для підприємництва відомі. Але відтоді минуло два з половиною роки.

І ось нарешті розпорядження, а потім Указ. Дочекалися. Але чого? Постановою Верховної Ради України «Про основні напрями бюджетної політики на 1997 рік» (бюджетною резолюцією) передбачено перерозподіл через бюджет за рахунок усіх видів податків, зборів, обов'язкових платежів до бюджету та цільових фондів не більш як 46% ВВП. Президентським Указом визначено 45%. Варіант Верховної Ради розраховано, зважаючи на чинну податкову систему і навіть з надією на деякі нові джерела надходжень. Отож, уже в самому Указі жодного зниження податків не закладено.

Але реальна економіка не в змозі платити і 45% ВВП. Вона під таким пресом або згасає, або відходить у тінь, криміналізується (інакше не вижила б). Фактично всі доходи зведеного бюджету України в 1996 році очікуються на рівні 40,1% ВВП (бюджетна резолюція на 1996 р. встановлювала значно більше — 47% ВВП). Проектом бюджету на 1997 рік, розробленим (але поки що не затвердженим) Кабінетом міністрів України заплановано 38,7% ВВП. Тобто, реальне виконання Указу та стягнення в 1997 році у платників податків суми, еквівалентної 45% ВВП, означало б податкову політику зробити значно жорсткішою. Простіше кажучи, якби йшлося справді про зниження податків, то казати треба було б скоріш за все про 35% ВВП.

Візьмімо типовий приклад. Підприємство закуповує імпортний товар по 10 гривень, а реалізує його по 13 і отримує валовий доход 3 гривні. З валового доходу треба відразу вирахувати податок на додану вартість (ПДВ), з решти заплатити відрахування до іноваційного фонду, фонду охорони праці, податок на реалізацію імпортних товарів, до фонду ремонту й утримання автомобільних шляхів. Таким чином, ще до розподілу доходу підприємство має заплатити 56 коп. Скільки ж залишається на заробітну плату, якщо треба додатково відрахувати до Пенсійного фонду, фонду соціального страхування, «чорнобильського» фонду, фонду сприяння зайнятості населення й покрити свої поточні витрати (візьмемо 40% до зарплати — це не так уже й багато)? На зарплату підприємству залишається 1 гривня 28 коп. З цієї суми необхідно утримати прибутковий податок і відрахування до Пенсійного фонду. Підприємцеві залишається 1 гривня 14 коп., а до бюджету й цільових фондів піде 1 гривня 48 коп., тобто в 1,3 раза більше. І це без врахування ще низки податків: транспортного, земельного, акцизного. Та й з поточних витрат підприємства не менш як чверть піде знову-таки до бюджету: вартість дозволів, ліцензій, сертифікатів, плата за спеціальне використання води, ринковий збір тощо. Чи ефективна така система? В період кріпосного права селяни (на землі поміщика) працювали «за третій сніп», тобто отримували третину зібраного врожаю. А у нас підприємець, який працює на своїй власності і на свій страх і ризик, отримує 37%. Кріпацтво рухнуло через економічну неефективність. Чи варто дивуватися, що руйнується або відходить у тінь економіка України? Для посилення контролю доводиться витрачати дедалі більші кошти, що, мабуть, перевищують добавку, яку приносять контрольні інстанції до бюджету. Жорсткі репресії лише підвищують розміри хабарів. А проблема найчастіше не в тому, що підприємець — карний злочинець і хабародавач, а в тому, що він постійно стоїть перед вибором: показати всі свої доходи й досить швидко розоритися, або платити нехай і високу, але посильну мзду. Економіка в цілому віддає перевагу другому шляху. Відтак і величезний тіньовий сектор.

За розумні межі виходить обсяг звітності. Стандартна квартальна звітність має 6 форм, що складаються з 13 таблиць. Ще здаються декларації з ПДВ і розрахунок з фонду споживання. А до річного звіту додатково входить додаток до балансу (13 таблиць). Щоб здати до податкової інспекції квартальний звіт, треба побувати зі звітами (і двома десятками таблиць) ще в 6 інстанціях: Пенсійному фонді, фонді соціального страхування, фонді зайнятості, держстаті і в самій податковій інспекції у відділі з місцевих податків та відділі валютного контролю. Щокварталу доводиться здавати 18 форм (38 таблиць), а в річний звіт — 19 форм (51 таблицю). Крім того, окремо доводиться готувати звіти для фонду охорони праці та фонду ремонту й утримання автомобільних шляхів. А ще є щомісячна звітність: з прибутку, фонду споживання, ПДВ, статистики. А ще з валютних питань треба звітувати в обласному управлінні Національного банку. А форми, хоча показники перегукуються, не уніфіковано. І не було жодного кварталу, в якому звітували б за тими самими правилами, що й у попередньому. А при всьому цьому сидить армія чиновників, які перекладають з місця на місце всі ці звіти, практично не аналізуючи їх (не маючи для цього можливостей).

Дедалі нестерпнішим для демократичної і правової держави, якою себе проголосила Україна, стає цілковите безправ'я платника податків перед лицем безмежно «правих» фіскальних органів (податковою інспекцією, податковою міліцією). Перевіряючі інстанції нічим не обмежені щодо частоти й тривалості перевірок. Звична практика, коли підприємство перевіряють протягом року десятки разів, часто одні й ті самі органи. Формально заборонено вимагати від підприємства невстановленої звітності, але, з другого боку, податковим органам надано право отримувати будь-які дані. І ось обласна податкова інспекція по Луганській області, наприклад, видає лист від 12 травня 1996 року, на підставі якого податкова інспекція вимагає від небанківських фінансових установ щоденну (!) телефонну (!) звітність за 40 (!) показниками. Безакцептне списання коштів з рахунків підприємств, право зупиняти операції за рахунками в банках, забирати у підприємств документи, опечатувати каси, приміщення, склади та ін. за відсутності якихось процесуальних гарантій для перевіряючих дає змогу практично заблокувати і, зрештою, розорити невгодне підприємство. В результаті таких жорстких заходів до бюджету нараховуються додатково мізерні суми порівняно з тими, які підприємства платять добровільно. Економіка відходить у тінь. Мимоволі пригадуються слова М. Салтикова-Щедріна про бравого збирача податків минулого століття, який через два карбованці недоплати спалив кілька селищ.

Україна успадкувала від СРСР багато гірші риси, в тому числі й небажання (невміння) розмовляти на рівних з громадянином, підприємцем, підприємством. Доки так триватиме, не буде в Україні нормального підприємництва, економіка дедалі більше криміналізуватиметься, іноземні інвестори не прийдуть, а вітчизняні, як і раніше, вивозитимуть капітали за кордон. І потенційно багата країна ледве животітиме.

А що ж законодавець? Верховна Рада України щороку перед літніми канікулами приймає постанови про основні напрями бюджетної політики на майбутній бюджетний рік (бюджетну резолюцію). Орієнтуючись на положення цього акту, Кабінет міністрів розробляє проект бюджету та необхідні зміни до законодавства. Бюджетна резолюція щодо бюджету 1997 року розглядалася Верховною Радою України на початку липня. Офіційний проект, внесений бюджетною комісією і узгоджений з Кабінетом міністрів, як я вже вказував раніше, не передбачав зниження податкових ставок. Я вніс альтернативний проект бюджетної резолюції, де, зокрема, пропонував: зменшити вдвічі податок на додану вартість, зменшити до 25% ставку податку на прибуток підприємства, зменшити втричі відрахування до фонду проведення заходів з ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи та соціального захисту населення, зменшити вдвічі ставки прибуткового податку з доходів громадян, що не перевищують 170 гривень (17 млн. крб.), припинити на 1997 рік відрахування до фондів сприяння зайнятості населення, Охорони праці, на ремонт та утримання автомобільних шляхів, ліквідувати фонд розвитку паливно-енергетичного комплексу. Крім того, я запропонував прийняти низку законодавчих актів, які обмежили б можливості перевіряючих інстанцій безакцептно списувати кошти з рахунків підприємств, обмежили б кількість перевірок і надали б правові гарантії підприємствам від блокування їхньої діяльності під час перевірок.

Я виходив з необхідності знизити податкові ставки до рівня, на якому реальна економіка реально платить і здатна платити без шкоди для себе. Це істотно сприяло б пожвавленню ділової активності, декриміналізації економіки і, коли хочете, оздоровленню морального клімату в суспільстві. Зрештою тимчасові втрати досить швидко окупилися б зрослою масою платежів від підприємств, які ожили (легалізувалися). Я казав з трибуни Верховної Ради: «Ви плануєте отримати в бюджет 1000, але при таких податках економіка продовжуватиме помирати або відходити в тінь, а ви реально отримаєте лише 800. Я пропоную скоротити податки й отримати поки що ті самі 800 за рахунок того, що припиниться спад виробництва й розпочнеться легалізація тіньового сектора економіки». Тобто, за великим рахунком навіть першого року податкової реформи ми нічого не втратимо. Та й що, власне, втрачати? Адже вже по кілька місяців не платимо зарплати бюджетникам і пенсії старим людям. Зменшення ставки ПДВ скоротить, звісно, надходження до бюджету, але й витрати бюджету зменшаться певною мірою, бо в цінах придбаних товарів і послуг, також закладено ПДВ.

Пропонуючи припинити відрахування до цільових фондів, я зовсім не пропоную більшість із них ліквідувати. На мій погляд, майже всі вони мають фінансуватися з бюджету, що й для підприємств спростило б ведення фінансів і звітність. А на фонд заробітної плати я запропонував би нараховувати лише 37% відрахувань до Пенсійного фонду та фонду соціального страхування. За одночасного зниження податку на невисокі доходи громадян це сприяло б легалізації фонду заробітної плати, а отже й стабільним надходженням до Пенсійного фонду.

Доцільно було б звільнити від податку на прибуток кошти, що спрямовані на розвиток виробництва та на придбання акцій. Зменшення обсягу та спрощення потребує звітність.

Не можна не сказати, що бюджетна резолюція не є актом прямої дії. Це скоріш за все декларація намірів, план роботи уряду й парламенту з підготовки проекту бюджету на наступний рік. Але навіть ця обставина ідею істотного скорочення податків не врятувала. Верховна Рада мій проект відхилила і підтримала проект бюджетної комісії, який складається з фіксації статус-кво та добрих побажань.

Я чудово розумію, що не від хорошого життя багато хто з причетних до проблеми — від клерка в Мінфіні до Президента України — не наважуються на податкову реформу. Якби завтра Л. Кучма або П. Лазаренко запропонували Верховній Раді скоротити податки, депутатські вигуки «Героям слава!» було б чути із стін парламенту на Хрещатику. Але за однієї умови: якби дірки, що тимчасово з'являються в бюджеті, вони запропонували заповнити манною небесною. А потрібна не манна, а рішучі послідовні дії. Наприклад, я, пропонуючи скоротити відрахування до «чорнобильського» фонду втричі, казав про те, що Україні поки що під силу допомагати інвалідам, хворим дітям, пенсіонерам-чорнобильцям та тим, хто потребує відселення. Всіх здорових, працездатних бодай тимчасово слід відлучити від чорнобильських програм. Без такого непопулярного кроку послабити зашморг цього фонду на горлянці економіки неможливо. Та чи змиряться мільйони чорнобильців з цим, коли навкруги вони бачать чиновництво, яке процвітає, «мерседеси», особняки (останні, до речі, ще Прем'єр-міністр Л. Кучма обіцяв обкласти податком) і, м'яко скажемо, чималу зарплату депутатів? Ось я й кажу, що потрібен цілий комплекс послідовних рішучих заходів. І не тільки в сфері податкової політики.

Олексій ШЕХОВЦЕВ,
народний депутат України.

СЬОГОДНІ — ХАБАРНИК, ЗАВТРА — АГЕНТ?

або Як іноземні «бізнесмени» купували наших чиновників

***У** СЕРЕДИНІ вересня в Англії, на базі Кембриджського університету, відбувся міжнародний симпозіум «Корупція — внутрішній ворог», у якому серед представників 85 країн світу взяли участь і голова постійної парламентської Комісії з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією Григорій Омельченко та член цієї комісії Анатолій Єрмак. Велику зацікавленість учасників симпозіуму (а це, окрім науковців, як правило, генеральні прокурори, керівники поліцій, спецслужб) спричинило ознайомлення з нещодавно прийнятим в Україні Законом «Про боротьбу з корупцією». Наша держава стала однією з небагатьох у світі, яка законодавчо закріпила поняття корупції, визначилася з видами корупційних діянь тощо. А це, як зазначалося на форумі, дає ще одну підставу вважати, що нарешті і в документах Ради Європи, ООН вдасться закріпити загальноприйняте поняття корупції, а отже, повести з цим явищем і відповідну боротьбу. Однак, окрім гарних слів на нашу адресу, посланцям від України довелося почути й дещо інше... Про це — в ексклюзивному інтерв'ю «ГУ» голови парламентської комісії, народного депутата України, полковника Григорія ОМЕЛЬЧЕНКА.*

— На тлі успіху наших законодавців у прийнятті законів про протидію корупції просто сором було чути, що Україна — одна з найкорумпованіших країн світу. Що вона належить до групи так званого особливого ризику для іноземних інвестицій, розвитку малого й середнього бізнесу. Про це було заявлено в повен голос, а в приватних розмовах з учасниками симпозіуму, з якими я познайомився під час розслідування справи «Бласко» і деяких інших так званих резонансних справ, почув багато конкретніших фактів про рівень корупції в Україні. Зокрема, мене ознайомили з результатами унікальної операції спецслужби однієї із західноєвропейських держав. Після того як керівництво нової незалежної держави Україна проголосило курс на ринкову економіку, до нас приїхало з півтора десятка так званих «комерсантів» і «бізнесменів». З грудня 1992 року по березень 1993-го (президентом України тоді був Л. Кравчук, прем'єр-міністром Л. Кучма) вони з'ясовували, як наш державний чиновник готовий сприйняти нові економічні проекти, іноземні інвестиції і просто ділові ініціативи. Але з умовою: першими хабара не пропонувати і не провокувати на це. І, як кажуть, пішло-поїхало. З десятка наших малих чи великих державних клерків 8-9 неодмінно прямо казали або натякали, киваючи нагору, що вони мусять «пробивати» справу у свого керівництва, а для цього треба взяти «на лапу» і поділитися. І так по спіралі іноземці-«бізнесмени» дійшли до Кабінету міністрів, вийшли на деяких народних депутатів минулого скликання, адміністрацію Президента.

Я горів від сорому, читаючи надані мені для ознайомлення ксерокопії доповідних цих «бізнесменів».

Здебільшого наші чиновники «продавалися» за дрібні презенти — наручні годинники за півтисячі доларів, набори авторучок, краваток із запонками тощо. Іншим вистачало кількох застіль на дурничку в ресторанах. «Далекоглядніші» держчиновники прохали запрошень за кордон — для себе і дружин, де їх відповідно «запаковували» дешевими дрібницями, як у нас заведено казати, «ганчірками», або бажали влаштувати своїх чад на роботу чи стажування до інофірм. «Крутіші» потребували .... сприяння відкриттю закордонних валютних рахунків для «скромних», як на той час, вкладів — від 5 тисяч до 50 тисяч доларів.

А загалом на «зближення» з українськими чиновниками ці групі «бізнесменів і комерсантів» за три місяці довелося витратити 1,5 мільйона доларів. І що трагікомічно, більшість наших чиновників виконувати свої обіцянки не поспішала — треба ж було «доїти своїх закордонних «донорів» і надалі.

Цю операцію гості-«бізнесмени» повторили уже після того, як завдяки своїй передвиборчій програмі боротьби зі злочинністю Президентом України став Леонід Кучма. Близько 20 чоловік з листопада 1994 року по березень 1995-го (прем'єр-міністром тоді був В. Масол) знову пішли колами нашого державного чиновницького «пекла». І жахнулися ще більше — такси хабарів у валюті зросли приблизно у 7 разів, а форми їх вимагання стали ще цинічніші, жорсткіші. Цього разу «слуги народу» уже потребували оплати за навчання своїх чад не на якихось там курсах іноземних мов, а в престижних університетах, віднині їм подавай за кордоном нерухомість, право співвласності у приватних фірмах, недоступні для наших правоохоронних органів валютні рахунки на сотні тисяч доларів... Ці факти зафіксовано чи то на магнітних, чи то на фото- і кіноплівках тощо. Уявіть собі, що цього разу операція обійшлася іноземцям майже у 10 мільйонів доларів.

Зате іноземні інвестори тепер знають ціну нашому державному управлінському апаратові. Ось вам відповідь на те, чому в Україні гальмуються серйозні економічні ініціативи, чому не їдуть довгоочікувані іноземні інвестиції, кому на руку гальмування процесу зародження малого й середнього бізнесу.

— Григорію Омеляновичу, ви як колишній контррозвідник чудово розумієте, що такий рівень корумпованості, продажності державного апарату для нас обертається не лише економічними проблемами, а й глобальнішими — загрозою національній безпеці України...

— Саме цей аспект, на якому, до речі, наголошували у приватних розмовах і фахівці закордонних силових структур, мене найбільше й непокоїть. Ці фахівці мають рацію, коли кажуть, що вкрадені у нас і покладені на закордонні рахунки мільйони доларів, можливо, так чи інакше нам удасться повернути. У гіршому разі заробимо власними мозолями. А ось що можуть накоїти такі чиновники, потрапивши в залежність від «бізнесменів» — працівників спецслужб! Самі ці служби вважають за можливе, що кожного п'ятого нашого високопоставленого чиновника, спокушеного закордонними подачками, можна упевнено ставити перед вибором: або він за гарну плату допомагає своїм закордонним «друзям» вирішувати в Україні «деякі питання», або у його країні «випливають» факти протизаконного відкриття валютних рахунків чи інших протизаконних діянь. І справа не так у тому, що в такий спосіб ми не збережемо свої наукові, державні таємниці (їх у нас не так уже й багато залишилося), а в тому, що такого чиновника може бути використано як агента впливу на нашу внутрішню і зовнішню політику. Фахівці знають, що таке, для розвідок усіх країн світу усіх часів це вважалося «вищим пілотажем».

— Ого, так ми можемо зайти далеко. Мало того, що народ призвичаюється дивитися на багатьох чиновників як на хабарників, то ще й має вбачати у кожному такому потенційного шпигуна. Спростувати чи підтвердити ці тенденції покликані правоохоронні органи, насамперед Служба безпеки України, Рада з національної безпеки й оборони. На вашу думку, чому вони мовчать, сумніваюся, що їм не відомі ці та інші факти?

— Інформація і про рівень корумпованості нашого державного апарату, і про окремих високопосадових осіб не раз лягала на стіл керівників держави. Проте з тих чи інших міркувань її, як кажуть, не реалізували так, як це належить за законом. Наші закордонні колеги втрачають віру в конструктивну й порядну співпрацю. Незважаючи на притаманну іноземцям дипломатичність, один з них під час розмови за «круглим столом» симпозіуму сказав відверто, що нинішнє керівництво Української держави не пройшло випробування «тестом на порядність, моральність, чистоплотність», а антикорупційна президентська програма зазнає фіаско. У відповідь на моє запитання, який тест він має на увазі, співрозмовник показав ксерокопію публікації в «Голосі України» від 11 червня ц. р. ... мого відкритого депутатського звернення з пропозицією до найвищих чинників держави виконати вимоги закону про боротьбу з корупцією —опублікувати відомості про свої та членів своїх сімей доходи, цінні папери, вклади в банках тощо. За кордоном за допомогою своїх посольств вони уважно стежать за нашою пресою і жодної... публікації про доходи керівників держави Україна не побачили.

Чи можуть після цього всі, кого непокоїть проблема боротьби з корупцією, що набуває транснаціональних рис, мати ілюзії щодо позиції у цій боротьбі нашої держави? Зарубіжні фахівці заявили відверто, що готові надати Україні численні матеріали про рівень корупції й організованої злочинності, але не тим державним правоохоронним структурам, яким вони цю інформацію уже надавали (ці структури, на їхнє переконання, неспроможні провести об'єктивне, повномасштабне розслідування). А нових таких структур у нас немає —мою давню ідею про створення Національного бюро розслідувань (НБР) «успішно» поховано у найвищих державних кабінетах.

Шукаючи виходу, наша постійна парламентська комісія ухвалила рішення звернутися до Верховної Ради України з пропозицією внести до порядку денного питання про створення двох депутатських комісій. Одну — слідчу, для розслідування незаконного відкриття й використання закордонних валютних рахунків посадовими особами держави. Другу — спеціальну, для контролю за поверненням в Україну валютних коштів із закордонних рахунків.

Розуміємо, що створення численних депутатських комісій уже, як кажуть, набило оскому, передбачаємо й організований шалений опір з боку деяких високопоставлених осіб та цілих структур, але іншого виходу поки що не бачу.

Вів інтерв'ю Анатолій БЕНЬ.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 21 Декрету Кабінету Міністрів України «Про прибутковий податок з громадян»

Верховна Рада України **постановляє:**

Внести зміну до пункту 6 статті 21 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року № 13-92 «Про прибутковий податок з громадян» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 10, ст.77), виклавши його у такій редакції:

«6. За прострочення встановлених строків сплати (перерахування) прибуткового податку, в тому числі не утриманого у джерела виплати або утриманого не повністю, стягується пеня у розмірі подвійної облікової ставки Національного банку України від суми недоплати».

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 12 вересня 1996 року.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення зміни до статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України «Про податок на промисел»

Верховна Рада України **постановляє:**

1. Частину третю статті 2 Декрету Кабінету Міністрів України від 17 березня 1993 року № 24-93 «Про податок на промисел» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 19, ст.208) доповнити словами: «а також продаж автотранспортних засобів, які перебувають у приватній власності громадян, якщо вони реалізуються один раз протягом року».
2. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 13 вересня 1996 року.

Суд над Національною бібліотекою не відбувся...

За майже сімдесятирічну історію існування нашої духовної скарбниці трапився безпрецедентний випадок: найбільша книгозбірня держави через брак фінансування не могла розрахуватися за передплату літератури на друге півріччя поточного року.

Порушення комплектування — це величезна лакуна в інформації, що, як і література та спеціальна періодика, служить не тільки нинішньому дню, а й майбутньому. Залатати дірки у фонді практично нереально. Брак інформації — це непоправна шкода, яка даватиметься взнаки ученим, фахівцям народного господарства, управлінських структур. Адже Національна бібліотека України імені В. І. Вернадського забезпечує інформаційно-аналітичне обслуговування Верховної Ради, Адміністрації Президента, Кабінету міністрів тощо.

Тим часом народну книгозбірню було попереджено, що в разі несплати боргу справу буде передано до суду.

Щоб захистити національну скарбницю, Президія НАН України, генеральний директор бібліотеки О. Онищенко, інші працівники півроку поневірялися, звертаючися до різних інстанцій, зокрема, до Міністерства фінансів, до високих посадових осіб. На превеликий жаль, у нас усе ще спрацьовує стара звичка жити сьогоднішнім днем...

Драматична ситуація, якої не траплялося в жодній цивілізованій державі, могла завершитися великою ганьбою — судом.

Та все ж таки знайшлися люди з державним мисленням. Народний депутат Олена Крандакова подала документи Прем'єр-міністрові України Павлу Лазаренку — державну справу швидко було вирішено. Отже, до суду не дійшло...

Ірина ВЕРДУБКІНА, постійний читач Національної бібліотеки України імені В. І. Вернадського.

ЮРИСТОМ МОЖЕШ ТИ НЕ БУТИ, АЛЕ ЗАКОН ЗНАТИ ЗОБОВ'ЯЗАНИЙ!

Мабуть, уперше за всю історію України до Основного Закону держави — Конституції було внесено постулат римського права: «Незнання законів не звільняє від юридичної відповідальності».

Сьогодні наша держава не просить «поважати Кримінальний кодекс», а зобов'язує його поважати. І не тільки Кримінальний кодекс.

Через це логічним є закріплення в Конституції України державної гарантії знання громадянами своїх прав і обов'язків: «Закони та інші нормативно-правові акти, що визначають права й обов'язки громадян, мають бути доведені до відома населення...»

Проста фраза «мають бути доведені до відома населення», а скільки за нею проблем. Будь-який практикуючий юрист знає, як іноді складно знайти потрібний нормативно-правовий акт, але якщо знайшов, то це ще не означає, що переміг. Доводиться перевіряти й перепровіряти, чи не внесено зміни до цього акта, чи не додав законодавець до нього нові положення. Тому особливо в ціні у юристів, та й не тільки у них, комп'ютерні програми і систематизовані збірники.

Зважаючи на нашу комп'ютерну «оснащеність», мимоволі ловиш себе на думці — «це не для мене». А що для мене? Залишається, як і раніше, друкована продукція.

Проблемам видання юридичної літератури в Україні присвячено нашу розмову з Людмилою КОВАЛЬСЬКОЮ — директором «Юридичної інформаційної компанії» («Юрінком»), однієї з провідних фірм України з випуску спеціальної юридичної літератури.

— Людмило Федорівно, наш парламент за п'ять років незалежності України прийняв більш як 600 законів, щороку міністерства й відомства подають на реєстрацію до Мін'юсту в середньому близько 700 нормативних актів. Обсяг правової бази, погодьтеся, величезний. Що робиться в Україні для широкого ознайомлення наших співгромадян з цими актами?

— Взагалі, чимало. Значний внесок в інформування населення зробили, безумовно, Міністерство юстиції України, при якому створено Український державний центр правової інформації, та Інститут законодавства Верховної Ради України, що цього року розпочав випуск збірників «Закони України», видав низку інших документів (серед них — і нова Конституція України).

Якщо казати про державні структури, то це, мабуть, і все.

А основну частку юридичної літератури в Україні випускають комерційні структури та громадські об'єднання, наприклад, такі, як Українська правнича фундація, Спілка правників України, Спілка адвокатів України.

— Як мені відомо, «Юрінком» видає юридичну літературу з 1993 року. Що за цей період вдалося зробити?

— Вже вийшло більш як 30 найменувань збірників нормативних актів, матеріалів судової практики, наукових праць, підручників та навчальних посібників у галузі юриспруденції. Серед них такі фундаментальні праці, як науково-практичні коментарі Кримінального, Кримінально-процесуального кодексів України, бібліотека «Україна в міжнародно-правових відносинах», «Арбітражний процес. Законодавство і практика» та інші.

— Загальний обсяг виданої літератури становить...

— Більш як півмільйона примірників. Звісно, це не так багато, якщо порівняти тираж випущеної літератури з чисельністю населення України. Але якщо в Україні з'явиться бодай ще кілька таких, як наша, компаній, то справа щодо забезпечення населення юридичною літературою істотно просунеться вперед.

— Тобто ви хочете сказати, що сьогодні державні структури не здатні (або не хочуть?) забезпечити в достатній кількості юридичною літературою наших співгромадян?

— У певному розумінні, саме так. Нині, на жаль, державі не до цього виду літератури — у бюджеті немає грошей. Організувати видання за наказом, як було раніше, сьогодні вже неможливо. Візьміть, наприклад, нову Конституцію України. Раніше її видавав лише Політвидав, причому такими тиражами, що всі книжкові магазини було нею завалено. А тепер Інститут законодавства Верховної Ради України видав лише 10 тисяч примірників. Ще кілька структур випустили цей найважливіший документ — і все. А Конституції як не було на книжкових полицях, так і немає. Та й система розповсюдження юридичної літератури залишає бажати кращого.

— До речі, ви також видали Конституцію України?

— Так. І за вартістю вона доступніша, аніж будь-яка інша, видана сьогодні в Україні.

— Ми з вами підійшли до дуже цікавого питання: чи можна вважати тексти Конституції України, збірників нормативних актів, що їх видає «Юрінком», офіційними текстами?

— Розуміючи те, що нашими збірниками користуються судді, працівники прокуратури, міліції, адвокати, ми прагнемо, щоб тексти літератури, яку ми видаємо, мали статус офіційних.

— Як вам це вдається?

— Наприклад, Конституція України, що вийшла в «Юрінкомі», — це результат спільної праці «Юрінкому» та редакції газети Верховної Ради «Голос України». Зокрема, остання люб'язно надала текст Конституції, опублікованої у цій газеті. А згідно з чинним Регламентом Верховної Ради України, публікація законів у газеті «Голос України» має офіційний характер і, відповідно, тексти цих законів мають офіційний статус.

Є й інші способи, які використовує «Юрінком».

— Які ваші плани на майбутнє?

— У найближчому майбутньому плануємо розширити обсяг та поліпшити якість літератури, яку видаємо. Нині «Юрінком» намагається розв'язати проблему відкриття в Києві магазину юридичної літератури. На часі і питання про залучення західних інвесторів до видання юридичної літератури в Україні.

— Зичу вам і «Юрінкому» творчих успіхів і здійснення планів.

— Дякую.

Розмову вів Сергій ДЕМСЬКИЙ.

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ ПРОДОВЖИЛА ТЕРМІН ОТРИМАННЯ ГРОМАДЯНАМИ УКРАЇНИ ПРИВАТИЗАЦІЙНИХ МАЙНОВИХ СЕРТИФІКАТІВ ДО 1 СІЧНЯ 1997 РОКУ

Коментар народного депутата України Валерія КОЛОМОЙЦЕВА — члена контрольної комісії Верховної Ради України з питань приватизації, координатора депутатської групи «Конституційний центр» з економічних питань, кандидата економічних наук.

Звітом Фонду Державного майна України за 1995 рік у принципі поставлено запитання:

Перше. Що являє собою сьогоднішній процес приватизації на Україні?

Друге. Що приватизація дала народу і державі?

За час моєї роботи в контрольній комісії Верховної Ради з питань приватизації мали місце численні факти, коли у результаті приватизації формувався власник, зацікавлений в отриманні прибутку не шляхом випуску і реалізації продукції підприємством, а шляхом розпродажу за реальними, ринковими сьогоднішніми цінами майна підприємства, викупленого по залишковій, «старій» вартості.

Подібні процеси можуть привести нас до національної трагедії — втрати Україною свого промислового потенціалу.

Нинішнє важке становище з виплатою зарплати в бюджетній сфері, із затримкою по виплаті пенсій пов'язано з одним: у бюджеті немає грошей. Має місце жорсткий дефіцит платіжного балансу.

Для того, щоб гроші бюджетом на соціальну сферу виділялися у повному обсязі, лікарі, вчителі, армія, міліція отримували достойну зарплату, а пенсіонери — пенсію, необхідно, щоб наші підприємства стабільно працювали, реалізовували вироблену продукцію. І від реалізації продукції — отримували прибуток і платили податки в бюджет. Саме податки сьогодні головним чином формують прибуткову частину бюджету.

За перші шість місяців 1996 р. ВНП становив близько 3 квадрильйонів 310 трильйонів карбованців, або 33 млрд. 100 млн. гривень. Із цих грошей податок на прибуток підприємств склав близько 19 відсотків від загальної суми. Решта — це ПДВ, податки на громадян, відрахування у Пенсійний фонд.

Значно зросла кредиторська і дебіторська заборгованість. Простіше кажучи, підприємства часто-густо випускають продукцію, яка за якістю, ціною, тактико-технічними даними неконкурентоспроможна не тільки на зовнішньому, але і на внутрішньому ринку. Оскільки продукція неконкурентоспроможна, її відпускають без попередньої оплати, «пройдохи» при цьому енергоносії і стратегічні запаси сировини. Розрахунок за продукцію не відбувається, проте відпуск без попередньої оплати дозволяє нараховувати зарплату. Нараховувати — але не виплачувати. Виходить, що йде не грошова, а товарна емісія, і зарплату видають не грошима, а товаром. Але армія, міліція, служба безпеки отримувати зарплату боєприпасами не можуть. Також як і вчителі — знаннями, а лікарі — медичною допомогою.

І сформувати бюджет за рахунок податків з населення та ПВД неможливо.

Чому ж продукція нашої промисловості неконкурентоспроможна?

Візьмемо один з конкретних показників — енергоємність. Наші підприємства ніколи не працювали на світових цінах на енергоносії, в умовах конкурентного середовища.

Результат: в розрахунку на 1000 доларів США виробленого валового суспільного продукту на Україні в 1994 р. споживалось 1840 кг нафтового еквівалента. В той час, як аналогічний показник у Фінляндії склав 206 кг, у Франції — 182 кг, у Німеччині — 145 кг, у Данії —141 кг. Подібну енергоємність ми могли дозволити собі в сімдесяті роки, коли літр бензину продавався за 9 копійок, а літр газводи з сиропом — за 15 копійок.

Сьогодні енергозатратні технології ставлять під загрозу економічну незалежність України. Вихід в одному — нам необхідно проводити структурну перебудову економіки.

Потрібні ноу-хау, ресурсозберігаючі технології, сучасне обладнання, нові виробничі відносини.

На структурну перебудову необхідно приблизно 40 млрд. доларів США (чи приблизно 72 млрд. гривень). За рахунок кредитів їй гроші ми не отримаємо. Проте вихід є, і його добре видно на прикладі таких країн як Угорщина, Китай.

Необхідно покращувати інвестиційний клімат, залучати на безпроцентній основі приватний капітал для проведення структурної перебудови економіки. Державне регулювання і контроль приватизації — найважливіша складова інвестиційного клімату країни.

Інвестор має бути впевнений, що вкладені ним в українське підприємство капітали працюватимуть. Тоді інвестор одержить прибуток від реалізації продукції, а держава — доходи у бюджет у вигляді податків, люди — робочі місця з гарантованою зарплатою.

Угорщина, Китай в основному вирішили це завдання. У результаті, наприклад, Угорщина одержала близько 40 відсотків усіх інвестицій, які припали на країни Східної Європи, а Китай зміг реструктуризувати вугільну промисловість. Після важкої кризи вийшов на провідні позиції в Азії з експорту вугілля — у 1994 році експорт вугілля склав близько 20 млн. тонн. До речі, у 60-ті роки, на прохання Мао Цзедуна українець Олександр Засядько, міністр вугільної промисловості СРСР, їздив у Китай навчати китайських товаришів.

Сьогодні нам необхідно врахувати усі плюси й мінуси приватизації, яка відбулась в інших країнах, з метою недопущення помилок у цьому стратегічно важливому процесі.

Саме цьому при обговоренні підсумків роботи Фонду державного майна України за 1995 рік депутатська група «Конституційний центр», в якій я працюю, контрольна комісія Верховної Ради України з питань приватизації, постійна комісія Верховної Ради України з економічної реформи підготували, а Верховна Рада України прийняла постанову, згідно з якою «.... робота Фонду державного майна України у напрямках:

– досягнення соціально-економічної ефективності виробництва;

– поліпшення інвестиційного клімату для залучення коштів на структурну перебудову економіки;

– досягнення суттєвих зрушень у приватизації об'єктів незавершеного будівництва;

– забезпечення надходжень запланованих коштів у державний і місцеві бюджети від приватизації державного майна;

– забезпечення прав громадян України, які використали свої приватизаційні майнові сертифікати, на вступ у права власності шляхом отримання відповідних цінних паперів, є недостатньою.

Фонду державного майна вжити невідкладних заходів по усуненню цих недоліків».

Постановою також продовжено термін отримання громадянами України приватизаційних майнових сертифікатів до 1 січня 1997 року.

Серед решти пунктів постанови виділю такий:

«Провести парламентські слухання за результатами приватизаційного процесу за попередній період, стратегії і перспектив його подальшого розвитку».

Завдання сьогодні у тому, щоб спрямувати приватизацію у потрібний державі і народу напрям. Фінансування структурної перебудови економіки, індексація вкладів населення беземісійним шляхом — ось ті завдання, які можуть бути вирішені за допомогою приватизації. Пропустити цю можливість ми не маємо права.

(Укрінформ).

Історію засвідчили берізки

Кременчук відзначив свій 425-річний ювілей

На Кременчук ліпше дивитися з Дніпра або, принаймні, з Крюківського мосту, — так стверджують знавці. Нам же випало оглянути велич міста із 75-метрової позначки одного виробничого об'єкта. Видовище захоплююче і неповторне.

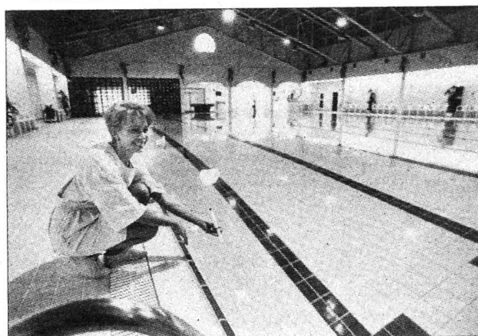
За 425 років Кременчуку освідчувались у своїх почуттях чимало людей, бо не любити його просто неможливо. Ще відомий французький інженер Гійом Левассер де Боплан у далекому 1651 році зауважив у своєму записнику: «... нижче видно Кременчук. Це місце дуже гарне і зручне для проживання...». І збудував тут фортецю. Спливли роки. Фортеця витримала не один напад і не одну облогу. А поряд з нею виросло чудове місто з людьми привітними, щирими й гостинними. У його історії — славетні Котляревський і Шевченко, Пушкін і Рахманінов, Щепкін і Казакевич.

У повоєнні роки місто переживає своє друге народження, і його добра слава відтоді тісно переплітається з флагманами вітчизняного машинобудування.

... У Крюкові — правобережній околиці міста — нам випала нагода стати учасниками історичного дійства: 425 тендітних берізок посадили кременчужани на честь ювілею. Сплине час, піднімуться дерева і нагадають нащадкам про сьогоднішні дні, про перші кроки юної держави у вічність років і доль.

Григорій ГРИНЬ,
Олександр КЛИМЕНКО (фото).

Полтавська область.

Довга дорога до... сховища

Ще рік тому на Запорізькій атомній станції мали здати до експлуатації сухе сховище відпрацьованого ядерного палива. Але й досі станція не має можливості поставити його на «домашній» майданчик, повідомив генеральний директор ВО «Запорізька АЕС» Володимир Бронников. Доводиться платити за зберігання палива в Росії, хоча це обходиться майже втричі дорожче, ніж було б у себе.

Щоб не допустити зупинки АЕС

Доки Україна була у складі «великого і неподільного», проблеми з відпрацьованим ядерним паливом не було. Його літерним потягом у захисному контейнері відправляли до Красноярська на подальше зберігання й перероблення. Та з розпадом Союзу це стало неможливо. Російська Дума прийняла закон, яким заборонила брати на перероблення відпрацьоване паливо з інших країн. На певний час було блоковано й відправлення до Сибіру відпрацьованого палива тільки на зберігання. Коли б така ситуація збереглася й досі, то вже нинішнього року в басейнах витримки енергоблоків Запорізької АЕС не було б належних резервних обсягів підводного зберігання паливних зборок для забезпечення подальшої експлуатації станції. Їх наявність — закон ядерної безпеки. Довелося б виводити енергоблоки з експлуатації й перетворювати їх у тимчасові сховища. А січень 1999 року ЗАЕС зустріла б паралізованою.

Добре усвідомлюючи, що не можна залежати від настрою північного сусіда, керівництво Запорізької атомної станції ще 1992 року розпочало пошуки запасного виходу. За погодженням із Держкоматомом України було оголошено міжнародний конкурс на кращий проект тимчасового сховища відпрацьованого палива. Відгукнулися провідні ядерні компанії Франції, Німеччини, Англії, Чехії, Іспанії, Канади та США, які запропонували вісім проектів. Після докладного їх вивчення зупинилися на розробці провідних американських фірм — сухому сховищі відпрацьованого ядерного палива (ССВЯП).

Запас у півстоліття

50 років — такий розрахунковий технічний термін служби сухих контейнерних сховищ. А це означає, що Україна за цей час має провести наукові дослідження та багаторічні технічні експерименти з тим, щоб визначитися, як ховатимуть відпрацьоване паливо та інші високоактивні відходи на многія літа. Звичайно, найперша вимога — екологічна безпека.

Такий самий підхід був і під час вибору проекту сховища. Та й чи не найважчим етапом його реалізації було обгрунтування безпеки не лише для персоналу станції, а й навколишнього природного середовища.

Переконаний, що жителям України небайдуже, що то за диво — сховище відпрацьованого ядерного палива. Я не лише чув про нього, а й бачив на власні очі на атомній станції «Палісейдс» у Сполучених Штатах Америки, на березі мальовничого озера Мічиган, тож мушу вас засмутити. Ніякого дива! На бетонному майданчику за огорожею просто неба стоять шестиметрові бетонні контейнери. Розмір майданчика забезпечує їх конструкційну та сейсмічну стійкість. Контейнери мають вентиляційні отвори, через які забезпечується відведення залишків тепла від герметично завареної корзини. Корзину виготовляють з вуглецевих сталей, міцніших за нержавіючі, завтовшки 25 сантиметрів і вміщують всередині контейнера. Контейнер зсередини має 8-сантиметрову сталеву оболонку, ззовні — армований залізобетон завтовшки 74 сантиметри. Тобто кожний контейнер має таку саму гермооболонку, як і блоки АЕС.

На знімках: генеральний директор ВО «Запорізька АЕС» Володимир Бронников; найбільша у Європі АЕС.

(Закінчення на 14-й стор.).

Як гукнулося, так і мукнулося

У вітчизняному тваринництві визріває чергова трагедія

SOS!

З наближенням холодів верхівку піраміди під назвою АПК дедалі частіше навідують сумні думки щодо виживання громадського стада. Минулого тижня за голову з цього приводу взялися на кримському Олімпі.

Одне з останніх засідань уряду автономії констатувало: стан справ у тваринництві кризовий і потребує державної підтримки. Лише за вісім місяців нинішнього року виробництво молока на півострові порівняно з аналогічним періодом року минулого зменшилося на 17 відсотків, м'яса — на 7 відсотків, яєць — на 31. Цьому в значній мірі посприяло кількісне зниження поголів'я корів — на 14 відсотків, овець — на 30 відсотків, а птиці — на 29. В урядових колах півострова головною причиною скорочення чисельності живності вважають недбалість місцевих чиновників. Вирішено доручити Мінсільгосппроду Криму розглянути питання про відповідність кріслам керівників сільгосппідприємств, які допустили необгрунтоване зменшення поголів'я.

Однак нечисленність громадської худоби аж ніяк не передбачає сите життя для неї узимку. В АРК господарники змогли забезпечити тварин кормами всіх видів менш ніж наполовину від потреби. З них грубими — на 77 відсотків, соковитими — на 44, а концентрованими — лише на 36. Остання цифра прямо пов'язана з низькими дивідендами зернового поля республіки. Гектар «видавав» цього року в середньому лише по 17 центнерів. А загальний валовий збір так і не перевищив 1 млн. тонн. Між тим у минулі часи гектар тут «одаровував» 36 центнерами, а з усіх площ «знімали» більш як 2 млн. тонн зерна.

Кримські «польові командири» серед причин такої нищівної «поразки» в битві за хліб насущний-96 на перше місце виносять засуху, що лютувала в автономії з початку червня. Температурний стовпчик до кінця липня не опускався нижче від 35 градусів. У більшості районів за півтора місяця не впало ані краплини дощу.

Утім, як звичайно буває, знайти відповідь на запитання, хто або що є причиною ситуації, що склалася в тваринництві АРК, не так уже й складно. Важче відповісти на споконвічне «що робити?». В Криму сподіваються на Київ. Місцевий уряд має намір просити КМ України визнати автономію зоною стихійного лиха у зв'язку з літньою засухою. А відтак — надати 1,6 млн. грн. під закупівлю кормів і 7,5 млн. як кредит на придбання 50 тис. тонн фуражного зерна для птахівництва.

У столиці подейкують: офіційне прохання республіки Кабмін задовольнить. Адже благополуччя причорноморської худобинки — питання не тільки економічне, а й політичне. Політика ж, як відомо, — справа тонка. Ось тільки хто допоможе колгоспним корівкам в інших регіонах пережити холод? Загальна забезпеченість кормами по Україні ледве досягає 64 відсотків від потреби, а концентрованими — всього 33. Вже тепер глави деяких облдержадміністрацій кажуть про необхідність пустити в своїх областях під ніж значну частину великої рогатої худоби, свиней, птиці, щоб зберегти решту.

Аполітичні корівки **(на знімку)** байдуже дожовують кормові запаси. Як то воно буде завтра?

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Тореадором може стати кожен наш передплатник
І не десь там в Іспанії!

(Початок на 1-й стор.)

Сьогодні в одному з найкращих господарств Волині, колгоспі «Україна» Ковельського району, налічується понад 600 голів молодняка нової волинської м'ясної породи великої рогатої худоби. Саме волинська м'ясна порода бичків, виведена на Ковельщині, на міжнародній виставці — ярмарку «Агро-95» була визнана найкращою і найперспективнішою для України. Худоба пристосована до цілорічного безприв'язного утримання на відкритих вигульно-кормових майданчиках. Легко переносить зимові холоди, добре споживає грубі корми, а в літній період — траву пасовищ. Бички нової породи за 17-18 місяців набирають 550-600 кілограмів.

Бичка нової породи для розіграшу лотереї «Голосу України» і запропонувала голова колгоспу «Україна» Софія Пашко. Цю ідею підтримав голова Ковельської райдержадміністрації Віталій Карп'юк, який багато літ керував цим господарством. Вручення цінного призу відбулося на березі річки Турії, де випасається молодняк. П'ять дужих пастухів насилу «приборкали» молодого бичка вагою 220 кілограмів. При доброму догляді він швидко набиратиме вагу.

—Ковельський район наказом міністра сільського господарства і продовольства України визнано базовим з вирощування волинської м'ясної породи, — розповів Віталій Володимирович. — У районі налічується майже 11 тисяч голів нової породи. Стадо постійно збільшується. Виробимо цього року понад чотири тисячі тонн м'яса, продамо державі двадцять тонн молока, що дає змогу нам успішно вести фінансово-господарську діяльність. Радіємо, що постійними покупцями чистокровних тварин є Польща, Білорусь, Київська, Черкаська, Тернопільська та інші області України.

Колгосп «Україна» спеціалізується на виробництві тваринницької продукції, вже шостий рік розводить тварин нової м'ясної породи. В цьому господарстві найвища в області насиченість поголів'я на сто гектарів сільгоспугідь: 143 голови великої рогатої худоби і 43 корови. Тут виробляють найбільше молока і м'яса. Як розповіла Софія Овсіївна, в їхньому господарстві вся велика рогата худоба до 2000 року відповідатиме стандартам волинської м'ясної породи. А від кожної корови одержуватимуть не менш як 5 тисяч кілограмів молока.

—Маємо на продаж 40 племінних теличок, — сказала на закінчення нашої розмови Софія Пашко. — Бичків, що їх ми вирощуємо, вже всі розкупили. **Але для лотереї газети «Голос України» на 1997 рік ми презентуємо ще одного чистокровного бичка.** Не гіршого за того, якого виграв механізатор з багаторічним стажем із села Бужанка Іваничівського району Павло Гаврилюк. Хто зацікавиться тваринами волинської м'ясної породи, радо просимо телефонувати: 2-23-40; 9-91-30, село Дубова Ковельського району.

Богдан БЕРЕКЕТА.

Волинська область.

***

Перечитавши матеріал нашого власкора, ми в редакції занурилися у вивчення творчості Фелікса Кривіна і зокрема в його оповідання «Корида». Ось що ми вичитали:

«— Їм не можна не народжуватися, у нас план, —нагадав Загогуля. — Вони в нас для діла народжуються і для діла живуть.

— А ти ж бо, Степане, живеш не лише для діла, —сказав Андрій Андрійович, який після п'ятої чарчини починав переходити на особистості. — А якби тебе ось так —по рогах?

Тільки-но щось — то й по рогах?

— Мене й так по рогах.

— А мене? Мене не по рогах? — кип'ятився завфермою. Та я, якщо хочете, буду краще в хліву стояти на всьому готовому. Я стояв би сумирно, голови не підводив, нехай мене лише про їх не питають».

Тож виконаємо план по бичках та по передплаті!

Секрет турецького батона

«УЧОРА ми загулялися до трьох годин ночі! Поверталися до гуртожитку голодні, як вовки! Виручив хлібний кіоск на зупинці — він, виявляється, відчинений цілодобово!» (Зі студентських розмов)

Досвід

Звичайно, поява у міських хлібних магазинах пухких, запашних, із «золотою скоринкою» турецьких батонів зачепила національну гордість черкаських хлібопекарів. Ще б пак! Скільки століть ми пишалися своїми високими паляницями та короваями, перепічками та книшами, бубликами і маківниками! Хвалилися, що у нашій мові існує найбільше визначень хлібові насущному. Дохвалилися до того, що лише на обжинках у колгоспі чи на зустрічі високого гостя можна побачити справжній коровай. До щоденного ж столу наші славні пекарі пропонували прозаїчний «кирпичик» чи булочку «городскую». Ось чому турецький підприємець Муніс Аксу, одружившися з черкаською «Роксоланою» і «прорахувавши» хлібний ринок, вирішив зайнятися хлібопекарським ремеслом. І не прогадав. Створене україно-турецьке підприємство «МІО», змонтувавши сучасне обладнання, з першої партії високоякісних батонів міцно утвердилося на хлібному ринку. Мало того, у чесній і відкритій боротьбі за споживача відчутно потіснило своїх численних конкурентів. Зараз турецький хліб, батони, бублики з арахісом (усього підприємство випускає 12 найменувань хлібобулочних виробів) — користуються у черкащан постійним попитом. Секрет цього успіху простий: якісна і порівняно дешева продукція, європейський сервіс.

Саме культурою обслуговування Муніс Аксу «добив» конкурентів остаточно. Усього за кілька місяців СП змонтувало і встановило у найлюдніших місцях Черкас 18 павільйонів, де хліб продається цілодобово. Ці легкі, ошатні, барвисті, немов метелики, павільйони прикрасили місто і, головне, не викликали заперечень в архітекторів, дизайнерів, прискіпливої санітарної служби. Навпаки, остання поставила «МІО» за взірець іншим підприємцям, які закувалися у своїх кіосках, мов у середньовічні лати. Задоволена санслужба і тим, що в усій торговельній мережі СП не побачиш продавця, котрий подавав би покупцеві хліб голими руками. У державних крамницях з цього приводу триває багаторічна і, схоже, безперспективна боротьба.

Задоволені й міські власті. Адже, крім чесної сплати належних податків, СП узяло під свою опіку всі тролейбусні зупинки, біля яких розміщені фірмові павільйони. Прибравши недолугі будки з відомими «розписами», підприємство встановило сучасні зупинки, котрі гармонійно поєднуються з павільйонами. Вони добре освітлені, охайні. І незабаром тут будуть телефонні автомати.

Поки черкащани «призвичаюються» до турецького сервісу, «МІО», вочевидь, доведеться певний час охороняти свої володіння. Втім, прикрих інцидентів біля павільйонів поки що не помічено.

Лідія ТИТАРЕНКО.

Черкаси.

Початок є!

В Ужгороді відкрито перший в Україні автозаправний комплекс МОЛ-2000.

Угорська акціонерна компанія МОЛ — одна з найбільших у Європі. Основні імпортери продукції МОЛу — Австрія, Німеччина, Швейцарія, Італія та Румунія.

Керуючись прийнятою 1992 року стратегічною програмою розвитку, компанія розпочала запроваджувати новітню технологію перероблення сировини та вдосконалювати обслуговування партнерів. Мережа сучасних автозаправних комплексів дістала назву МОЛ-2000. Нині в Угорщині діє понад 200 таких центрів. І от Україна стала першою державою, на території якої теж відкрито такий комплекс.

І неабиякою мірою старанням спільного україно-угорського підприємства «МОЛ-Закарпаття», що розпочало діяти в регіоні торік. Подолавши стадію становлення, ефективну виробничу діяльність розгорнули нинішнього року. Дали до місцевого бюджету понад 600 тисяч гривень різних податків. А основним результатом стало відкриття автозаправного комплексу, будівництво якого обійшлося в 1,5 мільйона доларів. Головний його набуток — стовідсоткова екологічна безпека і така сама висока якість нафтопродуктів. Виготовляючи їх, МОЛ застосовує найсучаснішу технологію глибокої переробки, якою, на жаль, в Україні ще не користуються. Крім цього, під час заправляння автомобілів діє розроблена компанією нова система відкачування шкідливих випарів, яку нині успішно запроваджують на інших автозаправних станціях Угорщини та сусідніх країн. При центрі відкрито також сучасну мийку, що надає близько десяти видів різних послуг. А поки «сталевого коня» готують до подальшої експлуатації, його господар може випити чашку запашної кави. В перспективі тут планують відкрити автосалон, де можна буде в разі потреби замінити ту чи іншу запчастину, зробити капітальний ремонт.

— Нинішнього року відкриємо два такі автозаправні комплекси в Мукачевому та Береговому, — наголосив голова правління МОЛу Ласло Пал. — Ведемо переговори щодо їх будівництва на трасі Ужгород—Львів— Київ. Ймовірно, що незабаром автозаправні центри МОЛ-2000 з'являться безпосередньо і в старовинному галицькому місті,й у Києві.

Микола ГОРВАТ.

Закарпатська область.

Золотого яєчка фермеру не перепало

Від першої особи

Отримавши землю, я на порожньому місці побудував асфальтовий шлях, лінію електропередач, водогін, газопровід, склад для зберігання зерна, ферму для вирощування японських перепілок, пробурив артезіанську свердловину і не лише це. Звів житлове помешкання для багатодітної сім'ї. Затрати неабиякі. Сім'я працює без вихідних. А який результат?

Щось не заладилося в нашому державному механізмі, якщо говорити про підтримку фермерів. Умов для нормальної роботи практично немає, не всім господарям судилося вижити. Наведу сумні факти зі свого життя.

Торік у жовтні за кордоном купив 25 тисяч перепелиних яєць, які, сподівався, після нарощування їх виробництва, збути біофабриці. Одержав з інкубатора 20 тисяч перепілок, та вони не вижили, бо систематично на тривалий час було вимкнено електроенергію, через що порушувався температурний режим. Одержати кредит для придбання автономного дизель-генератора теж не вдалося, бо банк відмовив у кредиті. Держава, отже, зекономила якусь дещицю електроенергії, але я вважаю, що вона втратила значно більше — розвиток моєї унікальної ферми.

Зате стосунки з монополістом — підрозділами «Херсонобленерго» — геть зіпсував. Постачальники електроструму так розсердилися, що розв'язали справжню війну. Втрати електроенергії за місяць становлять 449 кіловат-годин, а ліміт — лише 300 кіловат. І за перевитрати енергії намагаються оштрафувати. Чи не дикунство? Останньою краплиною став візит до мене у травні цього року заступника начальника Білозерського РЕМ пані Довгої, яка склала акт, згідно з яким моє господарство має сплатити монополістам-постачальникам додатково 214 мільйонів карбованців. При цьому зауважу, що інструкції Міненерго дозволяють «единолично» писати акти про порушення, без будь-якої перевірки. А тут — Білозерська районна податкова інспекція, яка виставила санкції за несплату ПДВ на 336 мільйонів карбованців. Незаконні претензії податківців вдалося швидко спростувати. Але хто відповідатиме за свавілля? Та й чи тільки в окремих чиновниках суть проблеми? Думаю, питання значно глибше.

В обласному управлінні сільського господарства, де керівні посади знову зайняли старі кадри, мені відмовили компенсувати витрати, пов'язані зі спорудженням об'єктів соцкультпобуту, не забезпечують посівним матеріалом. Все, що надають з центру, йде на потреби колгоспів, більшість з яких, здається, справді «лежить». А золотого яєчка, навіть перепелиного, фермерові так і не перепало.

Анатолій УКРАЇНСЬКИЙ.

с. Степанівка Херсонської області.

Фермерське господарство «Славутич».

Школа

Увесь вік учися...

В Україні вперше реалізується некомерційна програма поширення досвіду підприємництва Нідерландів «Від планової економіки до динамічного менеджменту». Методики управління підприємством цієї країни впроваджує разом із голландцями Агентство розвитку підприємництва за участі Українського центру ділових зв'язків.

— Навчання проходитиме у два етапи,— розповідає координатор агентства Ірина Стаценко. — На першому з них відібрані за конкурсом менеджери отримають базові знання бізнесу, принципів обліку, стратегії фінансового менеджменту, маркетингу тощо. Слухачами курсу можуть стати 50 підприємців віком до 40 років, які володіють англійською мовою.

Володимир КОРКОДИМ.

Ріелтерів непокоять шахраї і... чиновники

ПЕРШОЮ найбільш пам'ятною угодою в історії компанії «Тет-а-тет» став продаж квартири. Оформлення цієї угоди тривало півтора місяця.

Було це два роки тому. Сьогодні компанію новачком на ринку нерухомості не назвеш — разом із п'ятьма іншими вона утворила асоціацію «ДАР» — Донецьку асоціацію ріелтерів.

Попри індивідуальний почерк, у ріелтерських фірм Донецька чимало спільних рис. Комісійний процент всюди однаковий — 5 відсотків. Це вище, ніж у будь-якій іншій області України, що відображає регіональну специфіку.

—Ринок нерухомості в шахтарському краї відзначається стабільно дуже високим рівнем цін, — пояснює заступник генерального директора «Тет-а-тет» Ганна Бондарчук. — Навіть у Харкові аналогічні квартири на 10—15 процентів дешевші. А в нас квартира в центрі міста, на бульварі Пушкіна, може коштувати стільки ж, як і в Києві на Хрещатику.

Потяг донецьких ріелтерів до об'єднання пояснюється насамперед бажанням захистити клієнтів і власну репутацію від шахраїв усіх мастей. Частенько люди довіряються посередникові, що представився агентом відомої фірми. Тому незабаром асоціація організовує щось на зразок довідкового телефону, за яким можна буде уточнити, чи справді той чи той агент працює у названій компанії.

Клієнт прагне одного: щоб куплена ним квартира була «чиста», а гроші, одержані продавцем, — реальні. Зрештою, тут інтереси клієнтів та фірми збігаються, адже в разі виникнення спірної ситуації судові витрати відшкодовуватиме компанія. Втім, у «Тет-а-тет», де генеральний директор Анатолій Ведерников —досвідчений юрист, не без гордощів зауважують, що за два роки існування компанію не викликали до суду жодного разу.

—Я не пригадую кримінальної справи, пов'язаної з квартирами, щоб там фігурувала фірма з купівлі-продажу нерухомості, — запевняє директор донецького агентства нерухомості «Інтеркруг» Володимир Андрусевич. — Але шахраїв на цій ниві задосить. Хотілося б із відповідним підрозділом УВС міста обмінюватися інформацією: адже ми, як правило, в курсі основних угод, що їх укладають з нерухомості.

Якщо захист від шахрайства донецькі ріелтери хоч намагаються забезпечити, то перед чинним законодавством усі рівні. Взяти ту саму систему прописки, що в казарменому вигляді дійшла до наших днів. Абсурд: чи прописати людину в її власній (!) квартирі, вирішує чиновник. Щоб продати квартиру, в якій проживають неповнолітні діти, потрібно заручитися дозволом опікунської ради. Рада ця засідає раз на місяць, дітей, долею яких начебто опікується, в очі не бачила. Проте сім'я з дитиною, що має намір, наприклад, продати свою однокімнатну квартиру, щоб придбати двокімнатну, без резолюції «вищої інстанції» кроку не ступить. Принцип, за яким «опікуни» дозволяють або не дозволяють продати квартиру, логічному осмисленню не піддається. А покупець із грошима тим часом втрачає терпіння — і угода зривається. У виграші — не дитина, а чиновник, який здатен нагріти руки на «нетрадиційному» розв'язанні питання.

І ще одна проблема, яку дві ріелтерські фірми —«Тет-а-тет» і «Інтеркруг» — намагаються розв'язати спільно. Це підготовка кваліфікованих кадрів. Ось-ось розпочнуть роботу спеціально організовані курси, аналогічних яким у регіоні ще не було. Навчатимуться майбутні спеціалісти з нерухомості безоплатно, а роботою будуть забезпечені у вищезгаданих фірмах. Єдина умова: до початку навчання претенденти мають подолати планку конкурсного відбору.

Ліна КУЩ.

Донецьк.

ІНФОРМАТИКА — НАДІЙНИЙ ПОМІЧНИК ЗАКОНОТВОРЦІВ

***ШОСТИЙ РІК** діє інформаційно-аналітична система законотворчої та правозастосовної діяльності Верховної Ради України. Практично з нуля довелося формувати науково-технічну та інформаційну бази системи, добирати й готувати кадровий потенціал, організовувати взаємодію з конструкторськими й виробничими структурами. Сприяли цьому установи Національної Академії Наук України та Дослідницької служби Конгресу США. Концентрацію і розвиток цього потенціалу було покладено на Центр комп'ютеризованих інформаційних систем і мереж Секретаріату нашого парламенту. Пропонуємо розповідь про віддачу й ефективність цієї служби, перебіг її становлення, перспективи розвитку, значення як складової ланки правової інформатизації країни.*

ДО БЕЗПАПЕРОВОЇ ТЕХНОЛОГІЇ...

Микола ШВЕЦЬ, керівник Центру комп'ютеризованих інформаційних систем Верховної Ради України, сказав:

— В єдиний технологічний ланцюг поєднано комп'ютеризовані робочі місця депутатів і фахівців-апаратників із завершальною ланкою їх спільної роботи в сесійному залі. До системи входять понад двадцять автоматизованих проблемно-орієнтовних комплексів, що працюють за схемою: підготовка — узгодження —прийняття —нормативно-правових актів, інформаційне забезпечення правозастосовної діяльності.

— А котрий з етапів, на ваш погляд, найважливіший?..

— Усі важливі... Але найскладнішим, певно, є початковий. Неспроста він забезпечується чи не найпотужнішою підсистемою — «Законопроект». Її призначення якомога повніше автоматизувати роботу над текстом законодавчого акта. Починаючи від вивчення проблеми, що потребує правового врегулювання, від добору окремих положень і пропозицій, їх аналізу, до підготовки первинного варіанта, а далі — й остаточного оформлення документа. Причому завдяки комп'ютеризації можливість участі в усьому процесі стає практично необмеженою. До творення проекту може прилучатися будь-хто з причетних службовців та зацікавлених осіб. По суті, сповна забезпечується безпаперове узагальнення побажань і зауважень, добір найприйнятніших редакцій з урахуванням альтернативних думок і позицій. А отже — на широко демократичних засадах і доволі швидко готується до першого пленарного читання і початковий узгоджений документ, і супровідні таблиці для порівняння...

— Суть зрозуміла, Миколо Яковичу. Та не завадили б кілька деталей. Адже це — чи не найбільший клопіт, коли доводиться шукати істину, немов зернини вибираючи з полови...

— Так, в інформаційно-аналітичній системі — ціла низка автоматизованих комплексів вузько тематичного спрямування. Наприклад, еталонна база «Закони та підзаконні акти», де зосереджено правову інформацію. Далі йде «Цифрова бібліотека», яка у вигляді електронного бюлетеня на компакт-дисках тиражує майже всі види інформації. Скажімо, стосовно відомчих нормативних документів, зарубіжного законодавства, каталогів парламентських та інших спеціалізованих бібліотек, матеріалів інформаційних агентств усього світу. А крім того, тут і наше власне досьє: виступи депутатів, результати голосувань, програми партій і громадських об'єднань, проблемні звернення та скарги громадян, пропозиції депутатів, запити до державних структур і — само собою — статистика міністерств та відомств, соціологічних служб, відповідні розробки науково-дослідних закладів.

У цій же низці — інформаційні комплекси перспективних і оперативно-календарних планів роботи парламентських структурних підрозділів, реєстрації та контролю проходження законопроектів, стеження за реалізацією доручень і запитів депутатів, аналізу вхідної-вихідної кореспонденції та внутрішніх документів. А ще — окремий комплекс «Вибори». Він полегшує роботу Центральної виборчої комісії в реєстрації депутатів, допомагає аналізувати хід виборів і їх підсумки, швидко розповсюджувати необхідні повідомлення електронною поштою...

— А що за звичним уже всім (завдяки телебаченню) зеленим табло в сесійному залі?

— Цей оригінальний комплекс назвали «Рада». Він супроводить пленарні засідання — фіксує присутніх, перебіг голосування, списки промовців тощо. Але й за простими, здавалося би, екранами, що діють у приємному музичному супроводі, — також складний автоматизований та аналітичний процес. Уявіть собі, що результати щойно проведеного голосування відразу можуть бути видані в паперових роздруківках. Крім того, синхронно з «Радою» працює «Графіт» — комплекс комп'ютерного стенографування у вигляді текстових файлів. Вони ідуть до бази даних «Стенограми» й до електронного бюлетеня Верховної Ради України.

— Якщо підсумково оцінювати систему, то що б ви сказали?

— Що це вже система, а не локальні ланки. На даний час до комп'ютерної мережі входять близько 300 станцій, вони обслуговують всі робочі місця законотворчого процесу. Що наша мережа — найбільша серед наявних у державних структурах, оснащена новою технікою і сучасними інформаційними технологіями...

М. Я. Швець охарактеризував систему, так би мовити, зсередини, з позиції внутрішніх потреб парламенту. Але ж ефект здійснюваної в країні інформатизації на основі комп'ютерної техніки має і вседержавні, навіть глобальні виміри, адже суверенна держава Україна сповідує політику доцільної відкритості у світовому інформаційному просторі.

«МИ ВІДКРИТІ СВІТОВІ, СВІТ ВІДКРИВАЄТЬСЯ НАМ»

— підкреслив керівник Секретаріату Верховної Ради України Леонід ГОРЬОВИЙ

— Спочатку хотів би доповнити свого співрозмовника деякими висновками щодо віддачі системи...

— Будь ласка, Леоніде Єгоровичу...

— Впровадження інформаційних технологій дає нам, по-перше, істотне підвищення продуктивності праці за рахунок прискореного пошуку та порівняльного аналізу під час обробки великих масивів інформації, уникаючи підготовки численних допоміжних паперів, як було раніше. По-друге, зростає обгрунтованість рішень, бо використовується широке коло знань, поліпшується поінформованість законотворців. А завдяки вищому рівневі наукового підходу зменшується вплив суб'єктивних чинників, що дуже важливо у правничій роботі. Крім того, відкриваються нові можливості нагляду за дією законів, вчасного їх коригування відповідно до реалій життя, уникнення суперечностей і дублювання правничих норм.

Маємо підстави стверджувати, що від сесії до сесії Верховна Рада працює дедалі плідніше, хоча декотрі з упереджених політиків «не помічають» цього. І звичайно ж, попри інші передумови, тут слід віддати належне наполегливій роботі в галузі інформатизації законотворчої і правозастосовної діяльності парламенту...

— А ще, певною мірою, завдяки йому, мабуть, краще йде інформатизація і в загальнонаціональному масштабі, що в наш час конче необхідно. Адже досвід розвинених країн засвідчує гостру потребу освоєння інформаційних технологій. Отож, незважаючи на пріоритет виробничих проблем, маємо усвідомлювати і цю передумову?

— Таке усвідомлення є. І в міру можливостей воно реалізується. Верховна Рада України обмінюється правничою інформацією з чотирмастами баз даних у структурах центральної державної влади, більш як з двома тисячами комп'ютеризованих комплексів різноманітних організацій і установ столиці. Використовуючи модемний зв'язок, постійно поповнюємо понад сто баз даних в обласних радах та державних адміністраціях. Формуються і систематично передаються добірки свіжої інформації до систем, що діють у структурах парламенту, службах президента, в міністерствах і відомствах, у регіонах. А з центрального автоматизованого поштового пульту та телевізійними каналами передаються електронні копії документів, щойно прийнятих органами законодавчої і виконавчої влади. В середньому щодня надсилаємо до 15 мегабайтів інформації, що дорівнює 7,5 тисячі сторінок друкованого тексту...

— Це в межах України... А взаємообмін із зарубіжжям — близьким і далеким?

— Насамперед ми маємо на компакт-дисках бази даних законодавства багатьох країн світу. Є прямий доступ до правничих баз Росії, інших країн колишнього Союзу. А головне — з травня 1994 року у Верховній Раді діє вузол мережі «Інтернет», який налічує вже десятки мільйонів користувачів, і кількість їх невпинно зростає. Нині вирішується питання про введення додаткових потужностей. Вони підвищать силу інформаційного потоку, який уже тепер діє цілодобово.

Крім того, наша мережа об'єднана з мережею Представництва ООН в Україні. Україна є учасником і співавтором системи «ГЛІН». Завдяки їй наше правниче поле стає доступним усьому світові. А зворотним зв'язком і ми маємо змогу користуватись законодавчим набутком усіх учасників системи. І це, безумовно, сприятиме прискоренню не лише політичного, а й економічного розвитку нашої держави. Адже, як свідчить аналіз, більшість потенційних інвесторів не вкладають капітал в Україні через брак достатньої інформації щодо наших правових умов для цього...

— І запитання з позиції платника податків: на все це, мабуть, знадобилися величезні кошти, чи не так?

— Так. Однак частка з національного бюджету зовсім незначна. Систему парламентської інформатизації створено в основному за рахунок коштів, одержаних завдяки співпраці Верховної Ради України з Агентством міжнародного розвитку (США). Угода з ним діє ось уже п'ятий рік. У результаті її реалізації нам на спонсорських умовах передано обчислювальної техніки на суму близько 1 млн. доларів, чималий обсяг програмної продукції, новітні технології. А головне — ці контакти стають традиційними з боку насамперед Дослідницької служби Конгресу Сполучених Штатів. Вона нині має в Києві постійне представництво. Спільними зусиллями ми провели кілька міжнародних науково-практичних конференцій та семінарів на базі інформаційної системи нашого парламенту. Сподіваємося на плідне співробітництво і в подальший час...

— Докласти рук і розуму є і буде до чого?

— Авжеж. Удосконалюється сам законодавчий процес, і постає потреба повніше вдовольняти його вимоги. Оновлюється склад депутатського корпусу, фахівців-апаратників. І, отже, слід навчати людей. Тим паче, що у вітчизняній освітній галузі інформатиці ще не відведено належного місця. А головне — нині вбачаємо свою мету в тому, щоб сприяти не тільки дедалі ширшому використанню парламентської системи в обміні інформацією між владними структурами в центрі і на місцях, між господарськими, науковими організаціями й установами, закладами освіти і культури... Передбачаємо сповна передавати набутий досвід усім, хто його потребує, й у налагодженні інформаційних потужностей. Адже, повторюю, водночас з економічними реформами має здійснюватися комплексний розвиток й індустріального суспільства, й такої важливої його складової, як інформатизація. Отже, серед пріоритетних нинішніх завдань держави в цілому, та органів влади і управління в регіонах зокрема, має бути широка інформатизація всіх сфер життя і господарювання.

Розмову вів
Микола ХОЦЬКИЙ,
головний консультант
Верховної Ради України.

Анатолій СТОГНІЙ, член Національної Української та Російської академій наук, президент фонду Віктора Глушкова:

Висловлюю велике професійне задоволення з приводу слушної ініціативи керівництва Верховної Ради у створенні інформаційно-аналітичної системи своєї діяльності та постійної уваги до її розвитку.

Національний інтелект, що його останнім часом дуже вже часто критикуємо, не забарився відгукнутися. Ми маємо сьогодні такі, з моєї точки зору, непересічні результати: по-перше, реально існує, розвивається і практично використовується система, яка вже сьогодні дає змогу розв'язувати інформаційні та аналітичні завдання, що використовуються в процесі діяльності Верховної Ради; по-друге, закладено інформаційні та методичні основи для створення інших інформаційно-аналітичних систем, насамперед загальнодержавних та регіональних; по-третє, у процесі роботи набуто досвіду розумного поєднання національних надбань та світового, передусім інформаційно-технологічного, досвіду. І останнє за переліком, але найважливіше за значенням: до роботи з використанням найпередовіших комп'ютерно-телекомунікаційних технологій залучено на добровільних засадах значну кількість керівного складу українських професіоналів управління.

Вільям РОБІНСОН, заступник директора Дослідницької служби Конгресу Сполучених Штатів Америки:

— Сьогодні, наприкінці 90-х років, парламенти стають набагато сильнішими, ніж будь-коли. Це тяжіння до серйозної роботи демократії приводить до того, що діяльність законодавчих інституцій стає, звичайно, складнішою. Адже законотворчі органи прагнуть справлятися зі складними проблемами, які постають перед ними.

Загальний інтерес до того, щоб будувати спроможні демократично-законотворчі системи, спонукав Дослідницьку службу Конгресу США запропонувати Верховній Раді України програму спільної роботи. Взагалі Конгрес дав нам можливість працювати з новими демократичними системами в країнах Центральної та Східної Європи, щоб ми сприяли швидшому втіленню принципів демократії в життя цих народів.

Головна мета — відкрити законодавчим органам широкий доступ до світової інформації, освоїти сучасні методи її опрацювання. Верховна Рада України добре оволодіває ними. Український парламент досяг позитивних результатів у цьому.

Дві балакучі стіни

Огляд листів, котрий місцями переходить у фейлетон

Кожному з дитинства відомо: писати на стінах не годиться, це ознака поганого виховання. І все ж пишуть — у коридорах, ліфтах та інших громадських місцях, навіть на асфальті. До того ж, далеко не завжди лірику. А це вже почали писати на стінах будинків. Та ще й такими величезними літерами, що аж дух забиває...

Наш одеський читач, на щастя, на стінах не пише. В листі до редакції він поряд з іншим повідомляє й таке: «Йде майже неприхована громадянська війна. Нам нав'язують кайдани «злагоди», щоби по руках і ногах зв'язати дії КПУ, соціалістів та аграрників. Нам наполегливо втовкмачують, начебто ми без роду й племені, начебто Радянського Союзу немає, ще й начебто немає молоді, здатної продовжувати боротьбу своїх батьків, дідів та прадідів... Марні ваші старання, панове! В Україні є кому боротися за відновлення соціалістичної ідеології. Це підтверджується законом Верховної Ради від 14 червня 1994 року «Про соціалістичний шлях розвитку України». (Такого закону не було. **Ред.**). Це підтверджується і практикою. Поновлюються обкоми та райкоми партії, Всесоюзний Ленінський комсомол, піонерські організації. Ідеї соціалізму і комунізму переможуть...»

Проте авторові, мабуть, здалося, що написане ним не кожного здатне переконати, тому, щоб «добити» читача, дописав: «Вірить у це і молодь. Хто шукає підтвердження фактами, нехай приїде на площу Толбухіна в Одесі. Там на одному з високих будинків молодь написала аршинними літерами, щоб усі бачили: «СССР — жив! Все на борьбу с современной буржуазией!»

Переконав! Аякже! Я аж схлипнув від розчулення. Захотілося сказати авторові кілька задушевних слів: «Милий Арнольде! Відтепер я щиро вірю, що СРСР живий, що громадянська війна в Україні йде повним ходом, що парламент просто не міг не видати потрібний вам особисто закон.

У польського письменника Єжи Путрамента в романі «Болдин» діє «саморобний» генерал, якому все мариться, наче на допомогу польським партизанам, оточеним гітлерівцями, вирушають сталінські літаки й танки. Цього «генерала» ніхто й не намагався переконати в протилежному. У вас теж щось подібне і СРСР, і громадянська війна, і закон Верховної Ради — все це, без сумніву, існує, але тільки у вашому полум'яному серці. З чим вас і вітаю. А оскільки написане на будинку існує в реальності, то чому б не уявити, що й усе інше — теж цілком реальне?

Я міг би дуже легко переконати вас у тому, що СРСР уже сконав. Адже якби він існував і надалі, то в нашій редакції обов'язково була б первинна комуністична парторганізація, а всі інші партії влаштовували б підпільні гуртки десь біля полярного кола, запрошуючи на свої потаємні зібрання білих ведмедів. У зв'язку з тим, що політичних арештів в Україні, а також парторганізації в редакції «Голосу України» нема, роблю висновок, що й Радянського Союзу в нас теж нема. Та переконувати вас у цьому не збираюся з тієї причини, що досі ніяк не можна прожити без ілюзій.

А от ще один лист на ту саму тему — цього разу з Донецької області, з міста Кіровського, від Анатолія Химченка. Він теж у сьогоднішнє життя дивиться без рожевих окулярів, проте позиція його дещо інша. «Хіба це нормально, — питає він, — коли депутата за скоєний ним злочин не можна притягнути до кримінальної відповідальності? Хіба це нормально, коли працівники податкових інспекцій та контрольно-ревізійних служб жирують за рахунок тих грошей, які мали б потрапити до бюджету міста, області, держави? Хіба це нормально, коли людина, діставши травму за двадцять кілометрів від підприємства, отримує шалені гроші начебто за травму на виробництві? Хіба це нормально, коли члени страйкомів, робоче місце котрих у шахті, протягом семи років снують між Донецьком та Києвом, ставлячи урядові ультиматуми про підвищення заробітної плати тим, хто виконує виробничі завдання наполовину? Хіба це нормально, коли на дільницях з видобування вугілля з двадцяти-тридцяти чоловік, присутніх на наряді, на робочі місця вирушає десять-дванадцять чоловік? Хіба це нормально, коли на шахтах на десять робітників очисних вибоїв припадає тринадцятеро-п'ятнадцятеро інженерно-технічних працівників, більша частина яких не виконує обов'язків і не відповідає за те, що підприємства працюють упівсили? Хіба це нормально, коли споживачам замість вугілля відвантажують породу з териконів, до якої підмішують трохи вугілля, а генеральні директори об'єднань і керівники шахт «не здогадуються», куди зникають терикони?..»

Зупинімося, читачу, на хвильку. Переведімо подих. Запитаймо себе: що ж це виходить? Немає сумніву в тому, що наш донецький дописувач пише всю сущу правду. Тож робімо висновок: усі ці ненормальності створили люди, які ставлять перед собою принаймні дві мети — нажитися за державний рахунок і скомпрометувати молоду державу.

Але читаймо далі: «Про всі ці неподобства знають люди, про них повідомляють газети. «Не знають» про ці та подібні ненормальності тільки працівники прокуратури та керівники, які зобов'язані все це нарешті привести до нормального стану. Ось над цими та подібними ненормальностями мають замислитися ті, хто основною причиною погіршення економічного становища в Україні досі вважав незалежність та демократію і чекав повернення комуністичної диктатури і відновлення Радянського Союзу. Адже скільки б не лилося бруду на незалежність і демократію, Україна тепер уже завжди буде незалежною і демократичною, соборною і правовою державою. І добробут України залежатиме тільки від тих, хто працює на Україну, на її майбутнє.

А для тих, хто бігає з портретами Леніна і Сталіна й волає про відновлення СРСР, невідомий поет написав дотепні два рядки й «надрукував» їх метровими літерами на бетонній стіні при в'їзді на станцію Харків-Пасажирський з боку станції Основа: «По Союзу ностальгия??? Чемодан, вокзал — Россия!»

Не знаю, як кому, а мені видається, що позиція нашого донецького дописувача активна, кожному зрозуміла і вже тому може бути корисна Україні. Тим часом одеський робітник усе ще перебуває в полоні фальшивих цінностей, тому й живе казками для дорослих.

Хоча, повторюю, писати на будівлях, як на моє розуміння, негарно.

Борис СИДОРЕНКО.

Допоможімо державі

Я вже стара людина. Мені минає вісімдесят дев'ятий. І все ж я щасливий, що дожив до проголошення Української держави, про яку мріяв з дитинства.

Конституція України, яку прийняла Верховна Рада, то найважливіша історична подія за всю історію нашої України.

Твердо вірю, що наша держава переборе всі труднощі. А сьогодні їй потрібна економічна допомога, і її шукають десь по закордонах.

А чому б нам, українцям, не допомогти своїй рідній неньці? Наприклад, я радо пожертвую для України один мільйон карбованців (лист від патріота надійшов у переддень грошової реформи.— **Прим. ред.**). Думаю, що в кожному селі можна зібрати по кілька десятків мільйонів у дар Україні.

Звичайно, це збирання людських грошей для держави слід провадити винятково добровільно. Бо ж є такі вбогі люди, котрі, хоч би й дуже хотіли, не зможуть дати й однієї тисячі. Але ті, що будують хмарочоси та роз'їжджають «мерседесами», могли б подарувати державі по кілька десятків мільйонів карбованців, бо переважна більшість їх набула це добро вже за часів незалежної України.

Колись у Галичині, ще за австрійської та польської окупації, ці держави не надавали українцям жодної допомоги. Але населення саме збирало добровільні пожертвування, за які й будувало церкви, народні доми, утримувало товариства «Просвіту», «Січ», «Рідну школу», «Сокіл», спортивні товариства «Пласт», «Луг», хоч населення тоді жило набагато бідніше, ніж живе тепер.

Я так розумію: тим людям, що пожертвують Україні гроші, держава має видати посвідчення чи грамоти, в яких було б зазначено, що ці люди порятували свою вітчизну в той час, коли була в ній біда. Це — щоб була пам'ять у родині, що вона не стояла осторонь будівництва нової незалежної України.

Вважаю, що можна зібрати кілька сотень трильйонів і цими коштами підтримати наші перспективні підприємства.

Щоб з часом стало в Україні вдосталь добротних вітчизняних товарів.

Вибачте, що пишу неграмотно. Старий уже я, погано бачу.

З пошаною Петро ВАСЬКІВ.

Пуків
Рогатинського району
Івано-Франківської області.

Що робити?

Наближається зима, давно пора бути готовими до неї: заготувати продукти, вугілля. Та немає грошей: пенсію не платять третій місяць, субсидії існують тільки на папері, борги не дають жодної надії на виживання. З глибоким сумом згадується квітуча Україна. Передвиборні обіцянки Президента залишилися обіцянками, закони та постанови не виконуються, зубожіння переважної маси населення дійшло крайності. Зате розтління молоді перевершило всі можливі межі. Брутальна лайка, неповага до старших стають нормою поведінки. Кому вигідне таке становище? Хто це може пояснити? Мені, заслуженому вчителеві України, відміннику народної освіти УРСР, боляче це все бачити, миритися з цим. Що робити?

Вадим КОЗЕЛЛ.

Брацлав
Немирівського району
Вінницької області.

Юридична консультація

Допомога безробітним

Після ліквідації власного приватного підприємства я став на облік у бюро з працевлаштування, зробив першу відмітку, після чого ліг у лікарню, про що повідомив бюро працевлаштування. З лікарняним листом звернувся в бюро працевлаштування, щоб його оплатили, але мені відмовили, пояснивши, що я не переведений у статус безробітного і лікарняні листи вони взагалі не оплачують.

Владислав БРАТКОВСЬКИЙ,

Хмельницька область.

Права безробітних регулюються Законом України «Про зайнятість населення». Так, державна служба зайнятості реєструє безробітних і надає їм у межах своєї компетенції допомогу, в т. ч. і грошову.

Ст.25 закону передбачає види компенсації незайнятим громадянам. Оплата лікарняного цією статтею не передбачена. Цим законом передбачена допомога з безробіття, на яку мають право громадяни, визнані у встановленому порядку безробітними і які не мають інших передбачених чинним законодавством доходів, що перевищують розмір мінімальної заробітної плати. Допомога з безробіття виплачується з одинадцятого дня після реєстрації громадян у державній службі зайнятості до вирішення питання про працевлаштування, але не більш як 12 місяців протягом наступних трьох років.

Марина КОВАЛЬЧУК.

Довга дорога до... сховища

(Початок на 10-й стор.)

Як свідчить начальник відділу радіаційної безпеки та охорони навколишнього середовища ЗАЕС Микола Верховецький, зберігання відпрацьованих тепловидільних зборок у вентильованих бетонних контейнерах гарантує безпеку не нижчу, а за багатьма параметрами навіть вищу від рівня безпеки зберігання їх у басейнах витримки енергоблоків. Крім того, ризик виникнення аварійних ситуацій під час транспортування контейнерів територією станції — а майданчик сховища розташований буде на ній — не йде ні в яке порівняння з ризиком виникнення подібних ситуацій під час транспортування контейнерів залізницею.

Коли делегація представників громадськості Запорізької та Дніпропетровської областей відвідувала АЕС «Палісейдс», ми були біля таких ось контейнерів, мали можливість заміряти радіаційний фон навколо. Не повірите, але він не перевищував природного.

Графік — не догма, але... грошики плачуть

Напередодні минулих новорічних свят до порту Маріуполь з американського Балтімора прибув незвичайний вантаж. Незвичайний для митників і такий очікуваний на станції — транспортер для перевезення контейнера з відпрацьованим паливом від блоків на майданчик ССВЯП.

Сьогодні на території Запорізької АЕС почали спорудження величезної бетонної плити, на якій з роками розміститься майже 400 контейнерів. Облаштовують під'їзні колії до майданчика, де поки що розташовано полігон для відпрацювання технології будівництва, навчання персоналу. Для цього споруджено макет штатного контейнера.

— На жаль, — констатує генеральний директор ВО «Запорізька АЕС» Володимир Бронніков, — у реалізації програми будівництва сухого сховища з'явилися труднощі технічного характеру. За умовами гранту, наданого американським урядом, передбачалося, що значну частину обладнання перших контейнерів буде виготовлено у США. В тому числі й чохли зберігання касет з відпрацьованим ядерним паливом. Але досі американці мали справу лише зі своїми паливними касетами, і, як з'ясувалось, у них немає технології виготовлення чохлів під наші касети...

На освоєння технології потрібен час, але на ЗАЕС не втрачають надії, що наступного року все ж пощастить відпрацьоване ядерне паливо поставити на зберігання вдома.

— Найголовніше, — додає Володимир Бронніков, — що його зберігання буде набагато дешевше для нас і, звісно, для платників податків. Отже, досить дешевою лишиться і електроенергія нашої станції.

А нині, окрім істотних витрат на відправлення палива на зберігання до Росії, станція за кожний кілограм палива сплачує ще близько 46 доларів. Це майже вдвічі менше від світової ціни. Але, як показують підрахунки, зберігання відпрацьованого ядерного палива на власному майданчику дасть можливість знизити витрати до 15-16 доларів за кілограм.

Отже, введення в дію сухого сховища на найбільшій у Європі АЕС дозволить заощадити такі суми, яких не дадуть нам у найближчі роки найщедріші інвестори. Відповідно до світової практики й міжнародного права Україна до кінця строку експлуатації власних атомних станцій має забрати радіоактивні відходи з них до державного сховища. Визначитися з ним потрібно вже до 2014 року, коли може бути закінчено експлуатацію першого блоку Запорізької АЕС.

Володимир ДУПАК.

Запоріжжя.

Резонанс

Бий своїх, щоб чужі сміялися і рахували прибутки

За кого дбає вітчизняне (?!) Міністерство економіки?

(Початок на 1-й стор.)

І в Росії, і в Білорусі льонарі отримують дотації, пільгові кредити. У нас же в цьому плані — глухо. Щодо виробництва — ми збільшуємо його обсяги. А ось із збутом...

Не можна сказати, що в нашій продукції немає потреби. Але купівельна неспроможність господарств, людей (через постійну невиплату зарплати), а також закоксованість фінансового стану підприємств-виробників порушили основний економічний принцип оборотних коштів: їх дедалі меншає, а то й просто немає. В хід іде бартер, а від цього державна скарбниця не поповниться.

Проблема збуту загострюється ще й тому, що з дозволу міністерств і відомств завозяться в Україну товари і продукти закордонного виробництва, що підриває нашу економіку. Навіщо, скажімо, нам горілка заморська, коли й своєї доволі?

Житомиряни обурюються: чому постільну білизну для армії Міністерство оборони закупило за кордоном, коли своєї немає куди діти? У нас аналогічне: господарчі мішки різних розмірів лежать на складах, тим часом зовнішньоекономічна асоціація «Инкорп» пропонує мішкотару з Індії. Доходить до абсурдів. Від Міністерства економіки отримав листа за підписом начальника відділу тари та вторинних ресурсів, у якому нам пропонують німецькі джутові мішки... Укладайте, мовляв, контракти із фірмою...

Що ж це виходить: наше міністерство економіки дбає про забезпечення збуту зарубіжних товарів, про робочі місця індійцям, німцям, а свої хай потерпають?

Георгій СПАЙЛО,
голова правління акціонерного товариства «Рівнельон».

Рівне.

Реклама

ДПІ по Харківському р-ну Києва повідомляє, що Арбітражний суд Києва (252030, Київ, вул. Б. Хмельницького, 44-в) порушив справи про банкрутство:

МПП «Алдек» (253091, Київ, вул. Харківське шосе, 168-К, р/р 030468304 в АКБ «Градобанк»), справа № 5/47 від 19.07.1996 р.;

спільного українсько-естонського підприємства «Укрест» (253091, Київ, вул. Харківське шосе, 168-к, р/р № 467763 в Українському кредитному банку), справа № 16/220 від 29.07.1996 р.;

ТОВ «Аура» (253091, Київ, вул. Горлівська, 226/228, р/р № 1467986 в Київській філії АКБ «Електрон-банку»), справа № 16/221 від 29.07.1996 р.;

спільного українсько-польського підприємства ТОВ «Ирмарк» (253121, Київ, вул. Колекторна, 3, р/р № 467865 в АКБ «Інтербанк»), справа № 16/219 від 29.07.1996 р.;

ТОВ «Байт-Сервіс» (253098, Київ, пр-т Тичини, 3, кв. 151, р/р № 4678 у Харківському відділенні Укрсоцбанку Києва), справа № 9/71-б від 7.08.1996 р.;

ТОВ «Щек» (253068, Київ, вул. А. Ахматової, 5, кв. 262, р/р 467033 у Харківському відділенні Промінвестбанку Києва), справа № 9/73-б від 7.08.1996 р.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймають протягом місяця зі дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Львівської області (290004, Львів, вул. Винниченка, 3) порушено справу № 2/408 про визнання банкрутом малого приватного підприємства «Міво» (юридична адреса: 290037, Львів-37, вул. Грінченка, 14/69, р/р № 468340 в Личаківському відділенні Укрсоцбанку м. Львова).

Претензії кредиторів і заяви можливих санаторів приймають протягом місяця зі дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Запорізької області порушив справу № 5/3-260 про банкрутство фермерського господарства «Світлана» (332285, Запорізька область, Якимівський район, с. Переможне; розрахунковий рахунок 643228 в Якимівському відділенні банку «Україна», МФО 313021, код ОКПО 19281622).

Заяви кредиторів і санаторів приймаються протягом місяця зі дня опублікування оголошення за адресою: 330001, Запоріжжя, вул. Шаумяна, 4.

Ліквідується товариство з обмеженою відповідальністю «Агроеколо» (юридична адреса: Київ, вул. Героїв Севастополя, 27, кв. 47, зареєстроване Жовтневою радою Києва 30.09.1994 р., ідентифікаційний номер 21623892, розрахунковий рахунок 1467429 в АК «Фінанси і кредит», МФО 300131).

Претензії можливих кредиторів приймають упродовж двох місяців зі дня опублікування цього оголошення.

Арбітражний суд Києва за позовом «Укрсоцбанку» Києва порушив справу № 8/231 від 16.08.1996 року про визнання банкрутом ТОВ «Бізнес-Флет» (Київ, вул. Кутузова, 14).

Банківські реквізити: розрахунковий рахунок 467428 в АКБ «АЖІО», МФО 300175.

Решением Национального банка Украины от 12.09.96 г. и решением собрания учредителей от 20.09.96 г. Акционерный банк «Траст» (регистрационный номер 159) ликвидируется. Работает ликвидационная комиссия. Претензии кредиторов принимаются в течение двух месяцев.

По всем вопросам обращаться по адресу: 334086, Донецк, ул. Артема, 43, к. 42, тел. (0622) 93-19-11. 93-39-97.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № Б 18-160 о банкротстве арендно-производственного объединения «Днепросельстройиндустрия», с. Партизанское Днепропетровского р-на Днепропетровской области (312132, Днепропетровская область, Днепропетровский район, с. Партизанское; р/р 000561503 в Петриковском отделении Агропромбанка Царичанского района Днепропетровской области).

Претензии принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № Б-3843/7-01-25237 о банкротстве общества с ограниченной ответственностью «Лавра и К° ЛТД», юридический адрес которого —312640 Харьковская обл., г. Купянск, ул. Ленина, 12, р/счет 000467510 в Купянском отделении АК АПБ «Украина», МФО 351209.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № Б 2-46 о признании банкротом ООО «Зірочка». Адрес: 320000, Днепропетровск, ул. Институтская, 11; р/с 467057, МФО 305329 в Ленинском отделении ПИБ.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № Б-3844/7-01-27571 о банкротстве ЧМП «Аметист» юридический адрес: 312640, Харьковская обл., Купянск, ул. 1 Мая, 30, кв. 97; р/счет 000468911 в Купянском отделении АК ПИБ, МФО 351511.

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Держтелерадіо України
Агентство «Телерадіореклама»

ТЕЛЕ

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ
щоденні рекламно-інформаційні блоки, тематичні передачі «Перспектива» та «Презентація» (зустрічі з діловими людьми, виставки, аукціони, телеігри, конкурси, шоу, лотереї тощо).
ВИГОТОВЛЯЄ
відеокліпи, відеофільми, споти, сюжети.

РАДІО

ПРОПОНУЄ В ЕФІРІ
щоденні рекламно-інформаційні випуски (репортажі, інтерв'ю, коментарі, огляди, оголошення тощо).
ВИГОТОВЛЯЄ
магнітофільми та іншу аудіопродукцію.
РОЗМІЩУЄ
вашу рекламу в найпопулярніших передачах Українського телебачення і радіо.

МИ ГОТОВІ УКЛАСТИ З ВАМИ УГОДУ НА ДОВГОСТРОКОВЕ СПІВРОБІТНИЦТВО. МИ БУДЕМО РАДІ, ЯКЩО СВОЄЮ РЕКЛАМОЮ ДОПОМОЖЕМО ВАМ У РОЗВ'ЯЗАННІ ВАШИХ ПРОБЛЕМ!

НАША АДРЕСА: 252033, Київ-33, вулиця Володимирська,69-А. Т/ф.:224-45-43,220-91-29.

формула ДЖЕЛКО:

АССОРТИМЕНТ
КАЧЕСТВО
ЦЕНА
ДОСТАВКА

ткани ДЖЕЛКО для спецодежды

Результат всегда в Вашу пользу!

ДЖЕЛКО

ТЕЛ./ФАКС: /044/
244 2932
244 3439
244 2135
244 2487
244 4015
244 3157

керамические ОБОГРЕВАТЕЛИ — **FURNACE**

ДЛЯ ОФИСОВ, КВАРТИР И ДАЧ

ГАРАНТИЯ 18 МЕСЯЦЕВ

Основные технические характеристики:

Максимальная мощность....................1,5 кВт;
Режим работы....................круглосуточно;
Объем обогреваемого воздуха..............3 м.куб. за 1 мин;
Время прогрева помещения..........15 - 20 кв.м. за 20 мин до комнатной температуры;
Масса....................2,5 кг;
Размеры....................15 х 18 х 12 см.

ТЕПЛО НЕ ТОЛЬКО ОТ СОЛНЦА!

НАШ АДРЕС
252050 г.Киев, ул.Глубочицкая, 17
тел: (044) 211-80-31, 211-80-00
факс: (044) 219-15-41

ELPEK

Арбітражним судом Львівської області (290004, Львів, вул. Винниченка, 3) порушено справу № 2/423 про визнання банкрутом приватного підприємства «Овіта» (290024, Львів-24, вул. Промислова,9); р/р № 002468418 у Львівському обласному управлінні Промінвестбанку Львова.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Тернопільської області (282021, Тернопіль, вул. Грушевського, 8) за позовом ДПІ Підгаєцького району Тернопільської області порушив справу № 880/4 про банкрутство спільного українсько-польського підприємства «Провасад» (283186, с. Мужилів Підгаєцького району Тернопільської області; р/р 60944 у АПБ «Україна», Бережани Тернопільської області, МФО 338028).

Претензії кредиторів і можливих санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражним судом Львівської області (290010, Львів-10, вул. Личаківська, 81) порушено справу № 2/455 про визнання банкрутом ТОВ «Говерла-2» (юридична адреса: 290039, Львів-39, вул. Золота, 18/32, р/р № 7467926 в АТ ЗУКБ).

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кирова, 1) возбудил дело № Б 18-168 о признании банкротом ЧП «Лантан».

Адрес: 320600, Днепропетровск, ул. Орловская, 9; расчетный счет 644457, МФО 305062 в АКБ «Новый».

ПОРШНЕВЫЕ ГРУППЫ для 25 типов двигателей

(гильза, поршень, палец, кольца,+вкладыши,+прокладки)
для грузовых, легковых автомобилей, тракторов и сельхозтехники отечественного производства

ТОПЛИВНАЯ АППАРАТУРА:
плунжерные пары, распылители, форсунки, ТНВД *для 20 типов дизелей!*

ЭВО
Оформление и отгрузка за 10 минут
г.Киев, ул.Улитина, 43 (9.00-17.00)
Тел.: (044) 452-12-15, 450-91-95

Хмельницька макаронна фабрика
виготовляє
в широкому асортименті
якісні макаронні вироби
з борошна замовника.
Купуємо борошно вищого гатунку.
Телефони (03822) 3-70-88, 3-13-86.
Факс: 3-24-60, 3-01-21.

Совместное Украинско-Чешское предприятие
фирма
«Старэкспортимпорт» ЛТД

ОБЪЯВЛЯЕТ О БАНКРОТСТВЕ

Претензии принимаются
в течении 1 месяца
со дня публикации по адресу:
г.Львов,ул.Княгини Ольги,д.16,к.42.

Арбитражным судом Харьковской области (Харьков-2, ул. Сумская, 64) возбуждены дела о банкротстве:

частного предприятия «Этюд» (310099, Харьков, пр-т Московский, 254-б, кв. 35, р/с № 1468016 ХРУ УАК «Проминвестбанк»), дело № 3409/7-72;

частного предприятия «Юс» (Харьков, пр-т Л. Свободы, 20 кв. 21, р/с № 3468150 АБ «Мегбанк»), дело № 3788/7-72.

Ліквідується МП «Кварц» (Кіровоград, вул. Яновського, 5). Претензії кредиторів приймають протягом двох місяців із дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Києва (вул. Б. Хмельницького, 44-В) порушив справи про банкрутство:

№ 15/61, МП «Бюро техобмін» (вул. Володимирська, 23-б; р/р 3468041 в «Укрінбанку», МФО 300142);

№ 115/60, МП «Мрин» (вул. Тарасівська, 15-а; р/р 609636 в АКБ «Легбанк», МФО 300056);

№ 15/59, корпорації «ІТО» (вул. Червоноармійська, 23-б; р/р 467838 в АКБ «Персональний комп'ютер», МФО 321712);

№ 15/57, ТОВ «Будсервіс» (вул. Малопідвальна, 15; р/р 1609381 в Промінвестбанку Києва, МФО 300012);

№ 11/127, ТОВ «Термаль» (вул. Горького, 4-б; р/р 1467813 в КБ «Демосбанк», МФО 321024);

№ 11/126, ТОВ «Інтехсервіс» (вул. Рейтарська, 19; р/р 467365 в АБ «Синтез», МФО 322711);

№ 11/131, МП «Інкофільм» (вул. Саксаганського, 6; р/р 609709 в АБ «Інко», МФО 300261).

Арбітражним судом Івано-Франківської області (284000, Івано-Франківськ, вул. Грюнвальдська, 11) порушено справу № 1042/3 про визнання банкрутом радгоспу «Шевченківський» (с. Шевченково Снятинського району Івано-Франківської області, розрахунковий рахунок № 406904 в Снятинському відділенні банку «Україна»).

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня публікації оголошення.

Арбітражний суд Вінницької області (Вінниця, вул. Хмельницьке шосе, 7) за заявою державної податкової інспекції по Ямпільському району Вінницької області порушив справи про банкрутство:

— № 73/2 від 05.07.1996 р., інноваційної виробничо-комерційної фірми «Контакт» (288240, Вінницька область, Ямпіль, вул. Жовтнева, 90); р/р 000468315 в АКБ «Україна» Ямполя, МФО 302399;

— № 74/2 від 05.07.1996 р., фірми «Кредит», 288240, Вінницька область, Ямпіль, вул. Леніна, 11; р/р 000468276 в АКБ «Україна» Ямполя, МФО 302399.

Претензії кредиторів і заяви санаторів приймає арбітражний суд у місячний термін з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна, 1) порушив справу № 708/3-б про визнання банкрутом Центру міжрегіональних поставок і обмінного фонду Полтавського облвиконкому (314000, Полтава, вул. Жовтнева, 45, р/р 000606601 в АК «Полтава-Банк», МФО 331489, свідоцтво про реєстрацію № 22526062).

Претензії кредиторів і заяви санаторів подаються до арбітражного суду Полтавської області (314000, Полтава, вул. Зигіна, 1) протягом місяця зі дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд Кіровоградської області порушив справи про банкрутство:

акціонерного товариства «Гемма» (Кіровоград, вул. Володарського, 12-а, кв. 26); р/рахунок 1467110 в ОД УСБ; справа № 440/3;

фірми «Кіровоградторгсервіс» (Кіровоград, вул. Попова, 11/1, кв. 50); р/рахунок 002468370 в філії ОД УСБ; справа № 439/3.

Майнові вимоги кредиторів подавати до арбітражного суду (вул. Луначарського, 29) в місячний термін із дня опублікування оголошення.

Легенди й дійсність

ДВІ РОЗУМНІ ЖІНКИ І ГЕНРІХ ВАЛУА

420 років тому було засновано Острозьку академію

ТАК СТАЛОСЯ, що до історії появи перших вищих навчальних закладів в Україні мають прямий стосунок жінки. Й цікаво, що обох їх звали Галшками (Єлизаветами). Галшка Гулевичівна (1575–1642) стала добродійницею Київського братства, монастиря і школи при ньому. Пізніше, об'єднавши Лаврську та братську школи, 1632 року в Києві відкрили Києво-Могилянську академію. Раніше за ці події інша Галшка, Острозька (1539–1582), офірувала кошти «на шпиталь і академію» і теж вписала своє ім'я в літопис рідного краю.

«А до чого ж тут представник династії французьких королів?» — запитає читач. Річ у тім, що Генріх Валуа кілька місяців був польським королем. А щоб стати ним, французькому аристократові потрібна була підтримка місцевих магнатів, зокрема й Острозьких як найбагатших на Волині. Польський король діставав владу лише після визнання його повноважень на коронаційному сеймі. Дядько Галшки князь К. В. Острозький прагнув збільшувати свої володіння. Але його випередив вітчим Галшки О. Ласький, який подарував Острог польському королеві. В обмін на підтримку К. В. Острозький переконав Генріха Валуа відмовитися від подарунка О. Ласького. Наступник Валуа король Стефан Баторій підтвердив власність К.-В. Острозького на Острог, а останній виконав волю племінниці.

Зрозуміло, що академія на Волині з'явилася не випадково. Саме сюди в час монголо-татарської навали й після неї перемістився центр духовного життя Русі-України. Тут наприкінці XV століття з'явилися національно-культурні осередки — братства, а при них школи.

У 1559—1563 роках на Перемишлянщині діяв один з перших значних освітніх закладів в Україні — Дубецька кальвіністська школа. На Волині активно виступав як просвітитель Андрій Курбський. Сюди втік з Москви Іван Федорович (Федоров) і розпочав книгодрук. Поряд у Кракові Швайпольт Фіоль надрукував кирилицею перші слов'янські книжки.

Братства як громадсько-політичні центри підтримувало козацтво.

Українська молодь уже тоді навчалася в кращих європейських університетах, особливо в Краковському та Падуанському. Молоді люди принесли на свою батьківщину ідеї реформації та гуманізму.

Князь К.-В. Острозький, ставши власником величезних володінь, виконав палке бажання своєї племінниці і заснував в Острозі академію, яка відрізнялася від європейських вищих навчальних закладів тим, що в ній більше уваги приділяли греко-візантійській культурній традиції та старослов'янській мові. До речі, цей тип вищої школи — слов'янсько-греко-латинської — пізніше був запозичений Києвом (1632), а звідси поширився до Молдавії (Яссі, 1642) та Москви (1687).

Діяльність Острозької академії розпочиналася в умовах гострих релігійних дискусій. Відомий єзуїт Петро Скарга переконував, що не можна одержати вищу й будь-яку іншу освіту, навчаючись слов'янською мовою. Викладачами волинського вищого навчального закладу були й іноземці, зокрема греки, але більшість —українці: серед них Д. Наливайко (рідний брат Северина Наливайка), Г. Смотрицький, І. Вишенський.

Випускниками Острозької академії стали визначні діячі України, найперше назвемо П. Конашевича-Сагайдачного, який мав високий європейський авторитет і в якому багато хто з тогочасних політичних лідерів бачив головнокомандувача збройних сил Європи для відсічі очікуваної турецької навали.

Острозька академія передала естафету Києво-Могилянській, 1661 року було відкрито Львівський університет, 1805 — Харківський, 1834 — Київський.

Олег МАРТУСЬ.

Медаль — Марії

Марію Петрівну Лавренюк довгий час у Немирові називали Маруся-біженка. І вона не ображалася, бо справді була нею. Її батьківщина — місто Первомайськ Миколаївської області. До Немирова потрапила 19 липня 1941 року. Як і десятки сімей, що змушені були тікати від озвірілих фашистів. Чоловік Ілля Ілліч служив офіцером у Червоній Армії. А вона ростила двох малолітніх дітей. Як розлучилась червневого ранку зі своїм судженим, так і на все життя. Ілля Ілліч загинув на Курській дузі. А Марія Петрівна з дітьми, поневірявшись по вщерть забитих вагонах, попутних машинах, зупинилась у Немирові.

Настороженим та зляканим, з безлюдними вулицями зустрів він її. А другого дня загелготіла чужа мова, почулося стрекотіння автоматів та ревіння мотоциклів. У місто вдерлися фашисти.

Розпочалися масові розстріли, полювання на євреїв. Одних тримали у гетто, інших одразу відвозили за Немирів у яр і розстрілювали.

Узялася Марія Петрівна допомагати цим нещасним, доведеним до відчаю людям. Налагодила зв'язок із немирівським підпіллям, постійно попереджала єврейські сім'ї про приїзд до Немирова каральних загонів. Інколи декого переховувала у себе вдома. Тоді люди з острахом обходили стороною оселі євреїв, а вона ділила з ними останній шматок хліба. Багатьом євреям допомогла переправитись на румунську територію. Після війни вони повернулись усі живі.

Уміє єврейська нація цінувати своїх рятівників. Улітку Марію Петрівну запросили до Вінниці на незвичайне зібрання, де були присутні учасники війни, антифашисти, колишні в'язні гетто. Надзвичайний і Повноважний Посол Ізраїлю в Україні пан Цві Маген вручив нашим землякам грамоти, медалі та подарунки, а також дипломи про надання їм звання «Праведник народів світу».

— Не можу байдуже дивитися на цю медаль, — казала Марія Лавренюк. — На ній зображено гетто і руки полонених біля колючого дроту. Це все я пережила, все бачила своїми очима. Тоді обливалося серце кров'ю і тепер заспокоїтись не можу.

Координатор вінницького об'єднання «Вічний пам'ятник» Мюда Мойсеївна Гехман повідомила, що американський Єврейський фонд призначив для християн-рятівників — праведників народів світу — щомісячну матеріальну винагороду, що становить близько 30 доларів. Фонд імені Анни Франк забезпечує їх ліками, здійснює протезування та надає іншу медичну допомогу.

— Вам тепер до ста років жити, — жартують сусідки Марії Петрівни.

А їй до ста вже недалеко. Своє 80-річчя відзначатиме наступного року. Багата Марія Петрівна не тільки роками, а й дітьми. П'ятеро їх у неї. Багата і онуками та правнуками. Її великого та доброго серця вистачає на всіх.

Олеся ЯХНО.

Будь другом, дай приміряти сандалики. Ну, будь ласка!

Фото Валерія ІНЮТІНА.

Чернігів.

Запитували — відповідаємо

Адреса для винахідника

Я сконструював систему живлення для бензинового двигуна. Вкажіть адресу організації, де можна зареєструвати свій винахід. Або хоча б отримати консультацію.

Сергій СОКОЛ.

Ніжин Чернігівської області.

Держпатент України відкрив громадську приймальню, де зможе отримати консультацію кожен винахідник і раціоналізатор. Насамперед йдеться про правову охорону та використання винаходів, корисних моделей, промислових зразків, раціоналізаторських пропозицій, інших об'єктів інтелектуальної власності. Адреса приймальні: Київ-601, вулиця Софіївська, 7. Вона розпочала роботу з 25 червня. Прийом по вівторках та четвергах з 14.30 до 17.30. Є і телефон для довідок: 229-11-98. Все безплатно.

Людмила ІВАНЕНКО.

З телетайпа

Фантазії предків чи автографи прибульців?

На півночі Чилі у важкоприступному районі виявлено загадкові малюнки, на яких зображено силуети космічних кораблів. На думку вчених, наскельні малюнки належать найдревнішій цивілізації, яка існувала на цій території кілька тисячоліть тому. Їх знайшли робітники, що прокладали в цьому місці нову автостраду. Крім наскельних малюнків під землею знайшли велику кількість людських мумій. Археологи стверджують, що літальні апарати, зображені на малюнках, нагадують сучасні реактивні літаки й космічні кораблі. Знахідки свідчать про те, що в давнину цей район відвідували представники інших цивілізацій, вважають спеціалісти.

Жінка-ліхтар

На другий день нового року за місячним календарем молода жінка Нгуєн Тхі Нга із села Антхионг центральнов'єтнамської провінції Біньдінь засвітилася. Вона від страху за себе кинулася до місцевого цілителя, але проведені ритуали та маніпуляції не допомогли — все її тіло в темряві світиться цілком, а коли вона одягає синтетичний одяг, світло стає ще яскравіше. Медичні дослідження її здоров'я не виявили жодних аномалій.

Таємна зброя на любовному фронті

До раціону середньовічних японських воїнів-самураїв з давніх-давен обов'язково входили терта редька або ріпа, яку подрібнювали аж до водянистої кашки. Суворі рубаки вимагали цю приправу до рису й риби не тільки завдяки її грубувато-різкому присмаку. Споконвіку у них вважалося, що терта ріпа добре зміцнює сили чоловіка. А самураї зобов'язані були доводити свою силу не тільки у відчайдушних рукопашних боях, а й у кварталах «червоних ліхтарів», які були обов'язковим атрибутом кожного міста в феодальній Японії.

Зовсім недавно японці відкрили для себе овоч, в якому зосереджені всі чудодійні сили редьки й ріпи — червоний буряк, про існування якого й гадки не мали. Дослідивши його, дійшли висновку, що це — король коренеплодів, бо має безліч цілющих властивостей. Буряк має збалансоване поєднання вітамінів і мікроелементів. Цей природний коктейль знімає стреси, зміцнює чоловічу потенцію. Одне слово, замість тертої ріпи й редьки, середньовічних самураїв сучасні ескулапи радять вибрати сік з буряка. А для підвищення цілющих властивостей його можна змішати з морквяним соком у пропорції 1:3. Вживати потрібно свіжим. Спробуйте!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 226015.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311181.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.